Єдина Країна
Единая Страна

Крила України

Друкований орган Міністерства оборони України

№ 30 (797)

27 – 31 липня 2015 року

www.krula.com.ua

e-mail:krula_ukr@i.ua

Передплатний індекс – 22242

На варті неба України!

З Днем Повітряних Сил!

Генерал-лейтенант Сергій Дроздов:

“Наша перспектива – це оновлення і модернізація техніки та озброєння”

8-9 стор.

Михайло Забродський:

“Ще довгі роки ні в кого не виникне думка, що армія повинна ходити тільки на паради”

2, 6 стор.

Стихія неба і землі для них – єдине ціле

Фото Миколи Чайка.

9 стор.

Допомога задля стабілізації і миру

27 липня, у Василькові, на базі Повітряного командування “Центр” відбулась зустріч делегації Збройних Сил США на чолі з командувачем Військово-Повітряних Сил Збройних Сил США в Європі генералом Френком Горенцом з представниками Командування Повітряних Сил ЗС України. Українську робочу групу очолив новопризначений командувач Повітряних Сил генерал-лейтенант Сергій Дроздов.

Під час брифінгу, його учасники обговорили поточну ситуацію в Україні, зокрема щодо проведення антитерористичної операції в південно-східному регіоні держави, а також низку питань щодо підтримки України з боку США.

Під час зустрічі представники делегації ознайомились із завданнями, покладеними на Повітряне командування, обговорили напрями подальшої безпекової співпраці між Повітряними Силами Збройних Сил України та ВПС Збройних Сил США.

5 стор.

Гаряча лінія “Крила України” (0432) 59-60-48 65-22-048

ПРИЗНАЧЕННЯ

Новий командувач приступає до роботи

28 липня 2015 року у Вінниці перший заступник начальника Генерального штабу Збройних Сил України генерал-полковник Геннадій Воробйов офіційно представив особовому складу виду нового командувача Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-лейтенанта Сергія Дроздова.

Сама церемонія відбулася скромно і лаконічно. Багато розповідати про нового командувача у Геннадія Воробйова не було потреби, мовляв, усі в Повітряних Силах так добре знають Сергія Семеновича, як досвідченого професіонала військової справи.

– Генерал-лейтенант Сергій Дроздов завжди виявляв високу службову компетентність та працьовитість, спрямовував свою діяльність на розвиток військової авіації та підвищення безпеки повітряного простору України, – наголосив генерал-полковник Геннадій Воробйов.

Він висловив сподівання, що під керівництвом генерал-лейтенанта Сергія Дроздова особовий склад Повітряних Сил успішно виконає поставлені Президентом України важливі і відповідальні завдання з охорони повітряного простору держави, у такий складний для держави час.

Від імені керівництва держави генерал-полковник Геннадій Воробйов подякував попередньому командувачу Повітряних Сил генерал-полковнику Юрію Байдаку за його роботу, висловив сподівання, що його досвід та вміння і надалі працюватимуть на обороноздатність держави.

Декілька слів на адресу попередника висловив і новопризначений командувач.

– Шановний Юрію Аврамовичу! Майже 43 роки свого життя Ви присвятили благородній меті – захисту Вітчизни. Шлях, пройдений Вами від курсанта до генерал-полковника, командувача Повітряних Сил, відзначений особистим вагомим внеском у зміцнення боєздатності Збройних Сил України. Дозвольте щиро подякувати Вам за багаторічну сумлінну службу, за ваш вагомий внесок у справу створення та розбудови Повітряних Сил Збройних Сил України, – промовив командувач Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-лейтенант Сергій Дроздов.

Найбільш хвилюча мить на плацу штабу Командування ПС настала тоді, як генерал-полковник Юрій Байдак прощався з прапором виду: з коліна, притуливши до вуст бликитне полотнище. У такі миті, як правило, панує цілковита тиша... Генерал-полковник Юрій Байдак пройшовся рядами офіцерів Командування, потиснути кожному руку і подякувати за роботу...

Оскільки кадрові сходинки дещо змістилися вгору, не відкладаючи напотім, генерал-полковник Генадій Воробйов оголосив Наказ Міністра оборони України від 21 липня 2015 року про призначення першим заступником командувача Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-лейтенанта Аркадія Вашутіна, а командиром повітряного Командування "Центр" – заступником командувача Повітряних Сил Збройних Сил України – полковника Анатолія Кривоножка.

Юрій Ігнат. "Крила України".
Фото автора.

ІСТОРІЯ ТА СУЧАСНІСТЬ ВДВ ОЧИМА ЙОГО КОМАНДУВАЧА

Михайло Забродський:

"Ще довгі роки ні в кого не виникне думка, що армія повинна ходити тільки на паради"

Полковник Михайло Забродський пройшов шлях від командира взводу до командира бригади перш ніж стати командувачем елітних Високомобільних десантних військ. Кому, як не минулому командиру 95-ої окремої аеромобільної бригади та володарю звання Героя України з орденом "Золота Зірка" варто розповісти про становлення ВДВ в Україні та звитягу військовослужбовців роду.

Історія українських ВДВ

Це був окремий рід військ зі своєю штатною структурою та органом управління, який напряму підпорядковувався Генеральному Штабу. Це був рід військ, в якому віталося все передове, в якому "обкатувалися" і проходили перевірку всі нові ідеї у підготовці та застосуванні. Проходили випробування дуже багато зразків озброєння та військової техніки, вводилися всі новинки, які на той час з'являлися в наших Збройних Силах.

Як ви знаєте, ці війська тяжко пробивали собі дорогу, вони пройшли одну серйозну війну, море локальних війн, після цього – Афганістан. ВДВ України стали наслідувачем ВДВ СРСР. Сьогодні прийшов і наш час показати, на що ми здатні.

Участь у війні на сході країни

Коли стало зрозуміло, з ким ми маємо справу, коли зазнали перших втрат, то необхідності якоїсь стимуляції чи мотивації не було. Ми просто робили свою справу і, судячи з усього, робили непогано.

Справа військових – виконувати свій професійний обов'язок, захищати свою країну. Що ж стосується нового етапу розвитку нашої держави, то в мене таке відчуття, що ці події на сході країни – це наш екзамен на право називатися державою. Все що було до цього – довга дорога і підготовка до цього іспиту. Якщо ми пройдемо через це, тоді ми дійсно будемо країною.

Війна, звичайно, розширила кордони цих можливостей, починаючи від чисельності особового складу і закінчуючи кількістю військової техніки та характером задач, які стали виконувати ВДВ. Найголовніше, що війна дала для військ – зняла всі можливі й неможливі обмеження щодо матеріального та ресурсного забезпечення. Адже, не час рахувати літри і, відповідно, гривні.

Що стосується розвитку, то найголовніше, що вона дала – розуміння необхідності Збройних Сил загалом і ВДВ зокрема. Жаль, що шлях до цього розуміння такий довгий та кривавий. Тим не менше, зараз уже на довгі роки ні в кого не виникне думка про те, що армія раз в рік повинна тільки ходити на парадах і брати участь в міжнародних навчаннях.

Підрозділи та військові частини ВДВ дійсно стали універсальним родом військ, адже не було такого завдання, яке б військові частини ВДВ не виконали. Я маю на увазі оборону опорних пунктів, і несення служби на блокпостах, і заволодіння опорними пунктами противника, і звільнення населених пунктів, і рейдові та десантно-штурмові дії, висадка повітряного десанту. Тобто, весь арсенал засобів збройної боротьби, який зараз прийнятий на озброєння – реалізований силами ВДВ.

Закінчення на 6 стор.

УРОЧИСТОСТІ

Наша здатність до єдності – у різноманітті

У День хрещення Київської Руси-України та 1000-ліття упокоєння Святого Рівноапостольного Князя Київського Володимира Великого Президент Петро Порошенко разом із дружиною Мариною взяв участь в урочистому засіданні Всеукраїнської ради церков та релігійних організацій "Закон і благодать Землі Української".

Звертаючись до присутніх у сквері на Володимирській гірці біля пам'ятника Святому Рівноапостольному Князю Київському Володимиру Великому, Глава держави закликав присутніх та українське суспільство до подальшого збереження міжконфесійного миру в державі. "Подолання розділення в українському Православ'ї має стати справою, насамперед, вірян. Влада радіє, якщо намічається прогрес в об'єднавчих процесах, рівно як і засмучується, коли чиїсь дрібні амбіції віддаляють всіх нас від великої мети", – сказав Президент.

"Відсутність організаційної єдності не повинна залишатися перешкодою для діалогу, порозуміння та євхаристійного об'єднання. Особливо в умовах Вітчизняної війни, яку Український народ веде, боронячись від російської агресії, – подібно тому, як в часи Володимира давав відсіч орді, що сунула зі сходу", – зазначив Петро Порошенко.

На переконання Глави держави, унікальність київської християнської традиції, українського багатоконфесійного простору, якому притаманні толерантність, узгодження інтересів різних релігійних груп, може бути прикладом для багатьох європейських держав. "Дякую за це досягнення нашій Всеукраїнській раді церков і релігійних організацій. Наша здатність до єдності – у різноманітті, наша готовність пліч-о-пліч мужньо протистояти російській агресії є найкращим свідченням зрілості української нації та держави і водночас переконливим індикатором нашої європейськості", – сказав Президент.

Петро Порошенко закликав представників всіх церков і конфесій молитися за мир в Україні. "Дві інституції нині користуються найвищою довірою українських громадян, українського суспільства, Українського народу – це церква і армія. І на то є воля Божа, який дає нам знак, ким, чим і як ми маємо захистити Вітчизну. Я вірю, що Господь з нами, з Україною", – сказав Президент.

Глава держави зазначив, що прихід християнства приніс розвиток українським землям. "Вже через якихось півсотні літ після Хрещення Руси-України в Києві писалися такі глибокі богословські, філософсько-політичні тексти, як Іларіонове "Слово про закон і благодать". Це "Слово" – закарбоване золотими літерами свідчення, наскільки правильною та прогресивною була воля Володимира охреститися самому та охрестити ввірені йому Богом народи, – як наш, так і сусідні", – сказав Петро Порошенко.

На переконання Президента, у понад тисячолітній історії української державності це рішення було одним з найбільш доленосних і відповідальних. "То був не лише релігійний, не тільки політичний чи культурний вибір, а вибір цивілізаційний, європейський. Святий Володимир, напевно, приємно вражений, бачачи з небес, що за щедрий врожай дали посіяні ним зерна… Яким різнобарвним та різноманітним є християнське життя у сучасній Україні, прямій спадкоємиці його давньої держави", – додав він.

Глава держави привітав всіх християн України, що походять від Володимирового хрещення, та представників нехристиянських конфесій, представників Всесвятішого Вселенського Патріарха Константинопольського, які разом з нами святкують сьогодні, з річницею віковопомної події.

Глава держави з дружиною поклали квіти до пам'ятника Володимиру Великому. У заході також взяли участь Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк з дружиною, голова Київської міської державної адміністрації Віталій Кличко.

СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ

Закон щодо оздоровлення дітей учасників бойових дій та дітей – внутрішньо переміщених осіб набув чинності

Президент підписав Закон України № 592-VIII "Про внесення змін до Закону України "Про оздоровлення та відпочинок дітей" щодо оздоровлення дітей учасників бойових дій, дітей, один із батьків яких загинув у районі проведення антитерористичної операції, бойових дій чи збройних конфліктів або під час масових акцій громадянського протесту, дітей, зареєстрованих як внутрішньо переміщені особи".

Закон був прийнятий Верховною Радою України 14 липня поточного року.

Цим законом врегульовується питання фінансування послуг з оздоровлення та відпочинку вищезазначених категорій дітей. Названі категорії дітей визнаються такими, що потребують особливої соціальної уваги та підтримки.

Фінансування послуг з їх оздоровлення та відпочинку здійснюється за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів, коштів підприємств, установ та організацій, професійних спілок і фондів, добровільних внесків юридичних та фізичних осіб, інших джерел.

Надання безоплатних земельних ділянок учасникам АТО під контролем Кабміну

Наданням безоплатних земельних ділянок учасникам АТО – безпосередня відповідальність органів місцевої влади. Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк доручив, аби органи місцевої влади прозвітували про виконання цієї норми закону та усунули недоліки. Про це він сказав на засіданні Уряду в середу, 29 липня.

Арсеній Яценюк зазначив, що в ході вчорашньої поїздки до Луцька поспілкувався з бійцями роти патрульної служби міліції особливого призначення "Світязь" управління МВС у Волинській області.

Глава Уряду підкреслив, що відповідно до законодавства, учасники антитерористичної операції мають право на отримання земельних ділянок: "Це безпосередня відповідальність органів місцевої влади. Проте все відбувається як завжди – комусь дали, а комусь ні".

Він звернувся до Віце-прем'єр-міністра – Міністра регіонального розвитку, будівництва та ЖКГ Геннадія Зубка провести з цього питання селекторну нараду з керівниками органів місцевої влади: "Нехай вам доповідатимуть про те, які конкретно земельні ділянки зарезервовані за учасниками АТО для того, щоби норма закону, а саме надання безоплатної земельної ділянки для учасника антитерористичної операції була виконана".

"У нас є маса різного роду землі, яка знаходиться, наприклад, в управлінні різного роду національних академій. Ця земля не зареєстрована і знаходиться в тіньовому обороті. Свята справа, щоби ця земля потрапила до тих людей, які зі зброєю в руках захищали країну", – наголосив Глава Уряду.

Зокрема, за інформацією, яку надали Арсенієві Яценюку, на Волині близько 70 гектарів землі перебуває в управлінні однієї з національних академій.

Глава Уряду дав кілька доручень: "Перше – єдиний реєстр, скільки землі видали учасникам АТО. Друге – скільки надійшло заяв. Третє – скільком відмовлено. І четверте – конкретні земельні ділянки, які зарезервовані і виділяються виключно для учасників антитерористичної операції. Це програма, обов'язкова для всіх органів місцевої влади".

ПЕНСІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Президент підписав Закон, який захищає права військових пенсіонерів

Президент підписав Закон "Про внесення змін до деяких законів України з питань пенсійного забезпечення", який захищає права пенсіонерів-військовослужбовців на перерахунок пенсій.

Законом № 614-VIII, прийнятим Верховною Радою України 15 липня 2015 року, встановлюється, що перерахунок пенсій у зв'язку зі зміною розміру хоча б одного з видів грошового забезпечення військовослужбовців, осіб, які мають право на пенсію за Законом України "Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб", або у зв'язку із введенням для зазначених категорій осіб нових щомісячних додаткових видів грошового забезпечення (надбавок, доплат, підвищень) та премій, не проведений з вини органів Пенсійного фонду або державних органів, які видають довідки для перерахунку пенсій, провадиться з дати виникнення права на нього без обмеження строком.

Також уточнено норму Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» щодо вимоги досягнення пенсійного віку та наявності трудового стажу при призначенні пенсій на пільгових умовах або за вислугу років.

Закон набирає чинності з 1 січня 2016 року. Кабінет Міністрів України до кінця 2015 року зобов'язаний привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом та забезпечити перегляд і скасування міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

ДП "Антонов" стане центром консолідації українського авіапрому

Збільшення виробничих потужностей, відновлення науково-дослідних розробок та розширення сервісних можливостей ДП "Антонов", що входить до складу "Укроборонпрому", перезавантажить усю авіаційну галузь України. Про це йшлося на зустрічі керівників провідних вітчизняних авіавиробництв, що відбулась в Запоріжжі 23-го липня.

"Антонов" має бути центром розвитку всієї авіаційної галузі України. Виробництво як вже визнаних світовою спільнотою, так і новітніх моделей "Анів" завантажить усі суміжні підприємства та виведе вітчизняний авіапром на чільні світові позиції, – заявив Генеральний директор ДК "Укроборонпром" Роман Романов.

На зустрічі також зазначилось, що тісна співпраця підприємств авіаційної галузі, незалежно від форми власності, дозволить відродити вітчизняне авіабудування. Таким чином, буде виконана задача, поставлена перед галуззю Президентом України Петром Порошенком.

Нагадаємо, 23 липня відбулась зустріч керівників ДК "Укроборонпром", ДП "Антонов", ДП "Івченко Прогрес" та ВАТ "Мотор Січ". Головним досягненням переговорів стало рішення про поглиблення співпраці в рамках авіаційного кластеру "Укроборонпрому", до відновлення та розвитку якого будуть залучені всі ресурси як державного, так і приватного сектору. Відтепер ВАТ "Мотор Січ", ДП "Антонов", ДП "Івченко Прогрес" та ДК "Укроборонпром" спільно працюватимуть задля відродження авіаційної галузі України.

За словами Романа Романова, особливу увагу "Укроборонпром" приділить співпраці із ВАТ "Мотор Січ", яке має усі необхідні технології та промислові потужності.

– Сьогодні Президент України ставить перед нами завдання щодо консолідації всієї авіапромисловості, незалежно від форм власності. Мета нашого візиту на "Мотор Січ" – зробити ще один крок до цієї консолідації. Літаки "Антонова" визнані у всьому світі. Подальше їхнє просування на ринку і якісна експлуатація авіаційної техніки неможливі без злагодженої роботи таких підприємств, як "Мотор Січ", "Івченко Прогрес" та "Антонов", – додав Роман Романов.

Льотна зміна – за планом

Ще декілька десятків годин нальоту до скарбнички професійної майстерності додали екіпажі бригади тактичної авіації винищувальної.

Чергова льотна зміна пройшла за схемою "день-ніч" у простих метеоумовах. Вона включала в себе перелік завдань згідно Курсу бойової авіації підготовки винищувальної авіації щодо удосконалення індивідуальної та групової підготовки льотного складу за видами льотної підготовки та бойового застосування з основного і оперативного аеродромів. Акцент при цьому був зроблений як на підготовку молодих пілотів, так і відновлення та підтримку фахових навичок досвідчених льотчиків-інструкторів, які поповнили чисельний склад даної військової частини у особливий період.

Як зазначив один з їх числа – підполковник запасу Олексій В., – "Сьогодні впадає в око великий прогрес у якості підготовки молоді, яка у минулі роки після закінчення вишу доволі багато часу втрачала на здобуття первинних навичок. Зараз вони їх опановують у доволі стислі строки. Це і особисте бажання, і сумлінність, і значно покращене матеріально-технічне забезпечення, і, не в останню чергу, – непроста зовнішньополітична ситуація,що склалась у країні. Приємно відчувати, що нове покоління авіаторів без остраху перекладає на свої плечі величезний тягар завдань по забезпеченню недоторканості та безпеки повітряних кордонів України. Це, у певній мірі, накладає і на досвідчених пілотів особливу відповідальність за їх професійний вишкіл. Предметне навчання, дієвий зворотній зв'язок, втілення в льотну роботу основного авіаційного командирського принципу – "Роби як я" – мабуть, саме в цьому і полягає секрет якості підготовки молодих екіпажів…"

Беззаперечно, левова частка успіху кожної льотної зміни полягає і у виснажливій праці наземного персоналу: інженерно-технічного складу, зв'язківців, медиків, особового складу батальйону аеродромно-технічного забезпечення, метеорологів, групи керівництва польотами та багатьох інших. Що у черговий раз і було відзначено під час розбору польотів.

Воно і зрозуміло, адже за лаштунками визначення схеми польотів "день-ніч" наземний склад починає її за своїм особливим часовим алгоритмом, тобто – значно раніше, ніж перший зліт крилатої машини. Це і завчасна підготовка авіаційної техніки та озброєння, і інфраструктури аеродрому, і контроль морально-психологічного та фізичного стану особового складу і таке інше. А чого варте організоване своєчасне та якісне харчування?! Це, до речі, окрема і дуже цікава тема, адже принцип – "діяти у мирний час, як у бойових умовах" – не повинен оминути сьогодні жодного пункту життєдіяльності такого складного організму, як авіаційна бригада. Тому цілком логічно, що особисту оцінку за польоти у частині отримує кожен її військовослужбовець, незалежно від рангу та звання. Тому що це – єдиний та злагоджений бойовий організм…

Володимир Лазарєв.
"Крила України". Фото автора.

СТАНОВЛЕННЯ НА КРИЛО

Курсанти-льотчики продовжують опановувати легкомоторні літаки

На Харківщині триває льотна практика у курсантів другого курсу льотного факультету Харківського університету Повітряних Сил ім. І.Кожедуба, які опановують легкомоторний літак ХАЗ-30. Практичний вишкіл відбувається на аеродромі Харківського аероклубу ім. В.Гризодубової Товариства сприяння обороні України.

Для проведення практичних занять з "кожедубівцями" на летовищі створені усі необхідні умови. Всі літаки, на яких проводяться польоти, перебувають у справному стані та повністю забезпечені паливно-мастильними матеріалами. Разом з майбутніми офіцерами-льотчиками постійно знаходяться інструктори аероклубу та викладачі льотного факультету університету, які ретельно стежать і допомагають у становленні нового покоління військових авіаторів.

Відлік свого льотного життя хлопці відкрили 15 червня цього року. Під наглядом льотчиків-інструкторів аероклубу кожен з хлопців вперше в житті піднявся над землею та відпрацював такі польотні завдання, як політ по колу, по маршруту, в зону на простий пілотаж. За планом, другокурсники проведуть у небі за штурвалом ХАЗ-30 по 45 годин. 13 годин від усього польотного часу відведено самостійним польотам. При цьому, польоти виконуються на швидкості до 200 кілометрів за годину у діапазоні висот від 150 до 1000 метрів.

На початку липня курсанти вийшли на важливий етап підготовки військових пілотів – виконання самостійних польотів.

На даний час середній наліт складає 16,5 годин на кожного з декількох десятків майбутніх льотчиків. Але є і передовики, так сержант Денис Бєлов, молодший сержант Антон Листопад та курсанти Владислав Котов, Сергій Захарченко, Микита Томилко занотували у льотні книжки вже більше 21 години нальоту.

За словами командування видового вишу, вже третій рік поспіль курсанти-пілоти виконуватимуть вивізну програму ІІ курсу на легкомоторних літаках, а не на реактивних, як було раніше. Перше ознайомлення з майбутньою професією відбуватиметься на низьких швидкостях із залученням машин типу ХАЗ-30. На другому рівні хлопці підійматимуться у небо вже на Л-39 "Альбатрос" та транспортних Ан-26. А на вищій сходинці підкорення неба курсанти сідатимуть у кабіну бойових літаків типу МіГ-29.

– Дана програма – це початковий етап підготовки льотчика, він дозволяє визначити, готовий курсант до подальшого навчання, чи ні. До початку льотної практики усі майбутні авіатори успішно пройшли двотижневий курс наземної підготовки, який було сплановано з урахуванням досвіду минулорічної льотної практики на легкомоторних літаках, – пояснив начальник льотно-методичного відділення ХУПС, полковник Андрій Терьошин.

– Своє майбутнє я пов'язую тільки зі службою у стройових частинах наших Повітряних Сил, де ведеться напружена бойова підготовка. Дуже хочу бути льотчиком-винищувачем, продовжувачем славних традицій попередніх поколінь льотчиків, – гордо розповів сержант Денис Бєлов.

За словами командування університету, майбутні льотчики успішно виконують усі поставлені перед ними завдання та вже готуються до нових польотів. При цьому, успіхи пілотів в небі позитивно впливають на бойовий дух всього особового складу.

Олег Плаксій. м.Харків. Фото Леонида Логвиненка.

МИРОТВОРЧІСТЬ

Готовність до вильоту – 30 хвилин

У ДР Конго фахівці пошуково-рятувальної і парашутно-десантної служби знаходяться у постійній готовності до виконання завдань з пошуку та рятування.

Військовослужбовці 18 окремого вертолітного загону Місії ООН зі стабілізації у ДР Конго спостерігають за безпековою ситуацією на сході країни. На аеродромах міст Гома і Бунія у режимі "STAND BY" – готовність до вильоту 30 хвилин чергують екіпажі вертольотів Мі-24 і Мі-8. Разом з вертолітниками у 30-ти хвилинній готовності знаходяться і фахівці пошуково-рятувальної і парашутно-десантної служби загону.

Як зазначив начальник пошуково-рятувальної і парашутно-десантної служби загону підполковник Валерій Сичов, під час виконання завдань Місії ООН, в умовах високогір'я – понад 1500 метрів над рівнем моря та важких африканських кліматичних умовах – особлива увага льотного складу приділяється на відпрацювання практичних дій в разі нештатних ситуацій.

Українські миротворці 18 овз Місії ООН зі стабілізації ДР Конго постійно здійснюють перевірку аварійно-рятувальних засобів на авіаційній техніці. Роботи з перевірки проводяться фахівцями пошуково-рятувальної і парашутно-десантної служби загону на місці стоянки вертольотів Мі-24 і Мі-8, що на аеродромі міста Гома, а також на аеродромі Бунія. Зокрема, перевіряється справність аварійних радіостанцій та автоматичних приладів для примусового відкриття парашуту в повітрі, бортові аварійно-рятувальні запаси, які використовуються льотним складом в разі екстреної посадки літального апарату. Також перекладаються рятувальні парашути С-4У та ПН-58.

Слід зауважити, що така перевірка аварійно-рятувальних засобів на вертольотах Мі-24 та Мі-8 та проведення регламентних робіт пошуково-рятувальною і парашутно-десантною службою вертолітного загону на кожному вертольоті проводиться кожні три місяці.

Назар Волошин.
ДР Конго.
Фото автора.

ПОЛІГОН

На Чернігівщині військові вчені завершили випробування БПЛА

На одному з військових полігонів Чернігівщини фахівці Державного науково-випробувального центру Збройних Сил України провели випробування кількох безпілотних авіаційних апаратів вітчизняного та зарубіжного виробництва.

Дослідні випробування проводилися за "Експрес-методикою порівняльної оцінки БпАК", яка була розроблена у науковому центрі. Під час демонстраційних польотів, які тривали протягом липня, військові випробувачі оцінили реальні можливості під час виконання завдань за різних погодних умов. Зокрема, були визначені основні експлуатаційні та технічні характеристики безпілотних авіаційних комплексів. А саме: можливості щодо проведення зйомки місцевості у розвідувальних цілях, здатність у виявленні наземних об'єктів та оперативної передачі інформації до командного пункту управління у реальному часі, тощо.

Як повідомив заступник начальника Державного науково-випробувального центру Збройних Сил України з наукової роботи полковник Володимир Дмитрієв, головною метою випробувачів була перевірка та визначення можливостей застосування безпілотних апаратів у ЗС України. Крім того, з його слів, військові науковці розробили пропозиції щодо удосконалення літальних апаратів та подальших кроків для прийняття їх на озброєння.

Державний науково-випробувальний центр Збройних Сил України розпочав випробування безпілотних апаратів після перебазування з Криму до Чернігова у серпні 2014 року. З того часу військові науковці протестували та розробили відповідну наукову документацію для більш ніж десяти авіаційних комплексів.

БЛАКИТНІ ШОЛОМИ

Зросла інтенсивність польотів українських вертолітників в ДР Конго

За п'ять місяців з початку виконання завдань нинішнім складом загону вертольоти Мі-24 та Мі-8 українських військових залучалися до супроводу вертольотів Місії ООН, патрулювання територій та обльоту нових майданчиків. Українські вертолітники також ведуть повітряну розвідку, польоти з метою демонстрації сили, а також перевезення військовослужбовців Місії ООН, особливо важливих персон і вантажів.

Як розповів заступник командира загону з інженерно-авіаційної служби підполковник Микола Миколюк, готовність бойових вертольотів до виконання завдань Місії ООН забезпечують спеціалісти ІАС, які працюють на аеродромі щодня, з ранку до вечора. Інтенсивність польотів останнім часом настільки висока, що часто задіяні одночасно всі вертольоти національного контингенту.

– Кожного дня в наших підрозділах йде копітка робота з підтримання авіаційної техніки у справному стані. Фахівцями інженерно-авіаційної служби планово проводяться роботи після 50, 100 та 200 годин нальоту вертольота. Фактично щодня готові до виконання польотних завдань 90-100 відсотків вертольотів, крім тих, які знаходяться на обслуговуванні, – повідомив підполковник Микола Миколюк.

– До речі, зважаючи на таку інтенсивність польотів, до базового табору миротворців в ДР Конго з України прибув представник заводу ПАТ "МоторСіч". Мета його візиту – проведення робіт щодо продовження ресурсних показників авіаційних двигунів відповідно до умов договору, – додав офіцер.

З моменту останньої ротації, за п'ять місяців виконання завдань екіпажі 18 окремого вертолітного загону Місії ООН зі стабілізації у ДР Конго здійснили 1590 вильотів із загальним нальотом 1600 годин (середній наліт на одного льотчика – 99 годин). Було перевезено близько 7706 пасажирів і 99 559 тонн вантажу.

Назар Волошин. ДР Конго.

СПІВПРАЦЯ

Допомога задля стабілізації і миру

Закінчення. Початок на 1 стор.

– Ми розглядаємо співробітництво з Повітряними силами України як пріоритетний напрямок для себе та готові надати допомогу задля стабілізації миру в Україні, – зазначив генерал Френк Горенц.

У свою чергу командувач Повітряних Сил ЗС України генерал-лейтенант Сергій Дроздов подякував американській стороні за всебічну підтримку та допомогу з боку Сполучених Штатів українській армії і висловив сподівання, що подальша співпраця між повітряними силами обох країн буде і надалі плідно розвиватись.

Крім того, в рамках візиту до Василькова представники американської сторони відвідали бригаду тактичної авіації повітряного командування "Центр" Повітряних Сил ЗС України. Американські гості побували в будинку висотного спорядження, де під час невеличкого брифінгу вони ознайомились із життєдіяльністю та завданням військової частини.

– Сьогодні ми тут, аби дізнатись та зрозуміти всі ваші проблеми. Наше завдання спільно інтегруватись до виконання важливих завдань. Наша допомога має принести бажаний результат, – зазначив на брифінгу генерал Френк Горенц.

Під час статичного показу гості оглянули авіаційну техніку, поспілкувались із пілотами та технічним персоналом. Після чого, американські військові ознайомились з можливостями українського авіаційного тренажеру літака МіГ-29 (КТС-21У).

На завершення візиту представники обох сторін обмінялись сувенірами.

Любов Киналь. м.Васильків.

БОЙОВА ПІДГОТОВКА

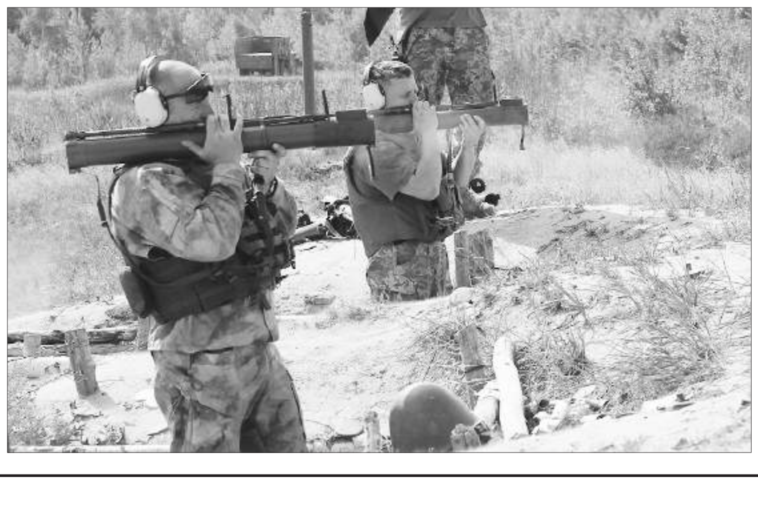
Навички відточує полігон

На загальновійськовому полігоні Високомобільних десантних військ Збройних Сил України, що на Житомирщині, відбулись комплексні заняття із військовослужбовцями Командування ВДВ.

– Навчальні вправи для "крилатих піхотинців" були сплановані із врахуванням досвіду, здобутого під час виконання бойових завдань у ході АТО. Зазначу, що понад 90 відсотків офіцерського складу Командування безпосередньо брали участь у бойових операціях на Сході країни на посадах від ротної ланки до штабів бригад, органів військового управління Сил АТО, – розповів заступник командувача ВДВ полковник Володимир Іванов. – Сьогодні вони постійно нарощують та вдосконалюють професійну підготовку на полігонах, щоденно зміцнюють здоров'я і вдосконалюються на заняттях з фізичної підготовки. Зверну увагу і на те, що завжди понад 20 відсотків особового складу постійно знаходиться у зоні проведення АТО.

Одночасно на різних вогневих ділянках воїни-десантники вдосконалили майстерність у стрільбі зі стрілецької зброї із незручного положення, з автомобіля, з ручних гранатометів, метали ручні гранати, виконали низку практичних вправ, зокрема, "бій у місті", ведення вогню в складі пар тощо. Крім того, інструктори тактичної військової медицини передавали досвід по наданню самодопомоги, взаємодопомоги та евакуації поранених.

Руслан Лінник. Фото автора.

ІСТОРІЯ ТА СУЧАСНІСТЬ ВДВ ОЧИМА ЙОГО КОМАНДУВАЧА

"Ще довгі роки ні в кого не виникне думка, що армія повинна ходити тільки на паради"

Закінчення. Початок на 2 стор.

Озброєння та техніка

Нарощується бойовий потенціал бригад у зв'язку з надходженням нової техніки та розширенням організаційно-штатної структури. Дуже сильний розвиток отримала артилерія ВДВ, яка у довоєнний час не мала й половини того потенціалу, що має зараз. На озброєння надходить нова техніка, в тому числі і важка. Втім, техніка це лише робочий інструмент. Все залежить від людей, які цей інструмент застосовують.

Командний дух

Якщо говорити про колективи бригад, які були на початку війни, між нами існували довірливі відносини, нормальний здоровий змагальницький дух, і, взагалі, колектив командирів військових частин ВДВ був достатньо сильним. У нас були нормальні стосунки. Взаємопідтримка та взаємовиручка завжди були нормою. Тому говорити про якийсь спеціальний підбір було б недоречно. Це та ж сама команда, яка працювала і до війни, просто зараз чимало її представників працюють у новій якості.

Ставка на професіоналів

До армії прийшло дуже багато нових людей, які по іншому дивляться на деякі речі. Вони розширюють наші горизонти під час прийняття рішень та вирішення організаційних питань. Це з одного боку. А з іншого, гірко розуміти, що пройшовши службу, здобувши бойовий досвід, відзначившись у боях, через рік вони йдуть в запас і на їх місце приходять нові люди. І знову розпочинається новий цикл підготовки, який потребує нових затрат, і в першу чергу – затрат часу.

Безумовно, робимо ставку тільки на професіоналів. Відтак, у будь-який доступний спосіб – моральний чи матеріальний, потрібно утримати більше людей та якомога довше. Адже коли людина розуміє, що це її професія, вона зовсім по іншому ставиться до виконання своїх обов'язків. На мій погляд, треба докладати максимум зусиль для того, аби нарощувати цей кістяк армії. Адже тільки він може бути основою нормальних сучасних Збройних Сил.

Будь-який військовий – це здоровий кар'єрист, який завжди повинен бути готовим до будь-яких змін. Як казав Наполеон, "У кожного солдата в ранці повинен бути маршальський жезл". Одне діло – керівництво подібним родом військ в мирний час, коли військові частини не застосовуються за призначенням, або застосовуються дуже обмежено. І зовсім інше коло обов'язків та інший рівень відповідальності – коли це відбувається за активних бойових дій у твоїй країні.

Десантники не помирають, вони йдуть в небо і більше не повертаються

Це важко. Це завжди дуже важко. Особливо командиру. Адже знаєш, що туди їх послав Ти. З одного боку, професіоналізм підказує, що війни без втрат не буває, що від цього не втекти, завжди так було й буде. А з іншго – від цього не легшає. І взагалі, дуже важко відправляти на смерть. Помирати не важко, важко відправляти.

Герой України та "Золота Зірка"

Не кожен день ти тиснеш руку Президентові і не кожен день ти отримуєш Героя. Я порадів би за те, аби все це було не дарма. Шкода, що нагороджують лише одного, і не можна нагородити 10, 20, 30, 100 бійців. Адже все, що було зроблено – лише завдяки особовому складу бригади. Я їм просто трішки допоміг у цьому.

Майбутнє Високомобільних десантних військ

Щодо майбутнього. Я вважаю, що уроки будуть враховані. Всі зрозуміли, що має бути потужний автономний механізм, спроможний виконати весь спектр завдань, які на нього можуть бути покладені. Він повинен бути оснащений справним сучасним обладнанням, озброєнням та військовою технікою. Тут повинен проходити службу особовий склад, який зможе відповідати цим вимогам.

День ВДВ

Ще до війни у нас була приказка: "У фонтанах на день ВДВ купаються ті, хто служив хліборізом або десь на продскладі. А через кілька років починають розказувати, що вони круті "дЄсанти". Ті ж, для кого це дійсно свято, хто пропускає службу через себе – у фонтани не лізуть". Ця прописна істина з'явилася ще за радянських часів і ми намагаємося її дотримуватися.

Голубий берет, тільник – це традиція, наша історія, це пам'ять про те, як все починалося, як створювалися сучасні ВДВ. Маю на увазі генерала армії Маргелова. Це пам'ять про всіх, хто служив у десантних військах, про завдання, що виконували ці війська та всіх, хто загинув у тільнику. Це наша історія, це наші традиції, це свято мужності, це свято справжніх мужчин, це свято тих, хто служив, служить і служитиме у військах.

Бути десантником – поклик серця

Кожен вибір, що робить людина у цьому житті – це вибір усвідомлений. Мені хотілося б бути впевненим у тому, що той, хто обирає свою професію захищати Батьківщину, приходять за покликом серця. Потрібно, аби всі розуміли, що за красою форми – за тільником і беретом – стоїть досить серйозна відповідальність. І що він у цих військах не один, а за ним багато поколінь, велика та славна історія, яку йому ніхто не дасть осоромити. Головне побажання – перш за все оцінити свої сили і правильно зрозуміти той обсяг відповідальності, який лягає на плечі разом із одностроєм.

Ярослава Марченко. "Крила України". Фото Руслана Лінника.

ВИПУСК

Соціальна адаптація в дії

Наприкінці липня 2015 року у населених пунктах Вінницької, Черкаської та Житомирської областей – м. Вінниці, м. Умані, м. Гайсин, смт. Стрижавка, смт. Озерне, відбулися церемонії урочистих випусків груп слухачів з числа військовослужбовців, які плануються до звільнення, осіб звільнених з військової служби та членів їхніх сімей.

Комплектування груп перенавчання, підготовку та проведення занять здійснено Міжрегіональним Центром соціальної адаптації звільнених військовослужбовців та курсової підготовки цивільного населення на базі навчальних закладів регіонів.

– З початку своєї діяльності у 2006 році ми здійснили перепідготовку понад 3700 осіб, з них 2400 військовослужбовців, 206 членів сімей військовослужбовців, – розповідає директор Міжрегіонального центру соціальної адаптації звільнених військовослужбовців та курсової підготовки цивільного населення Юрій Московчук. – З числа звільнених військовослужбовців 233 чол. за сприяння ОБСЄ пройшли перепідготовку за спеціальним проектом перепідготовки льотного складу.

Цього разу слухачі впродовж 3-х місяців перепідготовки опановували цивільну спеціальність: "Адміністратор". До складу навчальних груп було включено і членів сімей військовослужбовців.

За словами Юрія Московчука, до програми залучено досвідчених викладачів та сучасну навчально-методичну базу, які забезпечують отримання грунтовних знань та

практичних навичок роботи.

У результаті кожен слухач отримує свідотцво про освіту державного зразка та сертифікати Міністерства соціальної політики України та ОБСЄ. Однак не самі документи є цінними для слухачів, а пройдений курс навчання за 350-годиною програмою перепідготовки. Адже саме тут вони безкоштовно отримують знання та практичні навички, які значно підвищать їх конкурентоспроможність на сучасному ринку праці. За статистичними даними Міжрегіонального центру аж 83% випускників з попередніх навчальних груп успішно працевлаштувались після перепідготовки.

Перенавчання зазначених військовослужбовців здійснюється в рамках проекту "Допомога в соціальній адаптації звільнених військовослужбовців Збройних Сил України". Знаково, що партнерами в реалізації зазначеного проекту є Міністерство оборони України, Міністерство соціальної політики України, Посол, координатор проектів ОБСЄ в Україні. А безпосереднім організатором виконання заходів проекту виступає Міжнародний благодійний фонд "ЄвроАзія". Керівники цих організацій постійно опікуються станом справ у даному напрямку і щоразу навідуються на випуски.

Цього разу у церемонії випуску слухачів, що проходив у Будинку офіцерів у Вінниці, взяли участь заступники командувача Повітряних Сил ЗС України генерал-лейтенант Віктор Сідаш та полковник Олег Грунтковський, заступник координатора – старший співробітник по проектах Координатора проектів ОБСЕ в Україні Джеф Ерліх, менеджер проектів ОБСЕ в Україні у політично-військовій сфері Олександр Гладкий, головний спеціаліст відділу соціальної адаптації учасників АТО та військовослужбовців, звільнених у запас або відставку Міністерства соціальної політики Борис Венгер, директор міжнародного благодійного фонду "ЄвроАзія" Олексій Іващенко.

Окрім участі у нагородженні слухачів, високі гості за круглим столом обговорили проблемні та перспективні питання подальшої співпраці, одне з яких – організація заходів з соціальної адаптації учасників антитерористичної операції, членів їхніх сімей та вимушених переселенців з окупованих територій.

Юрій Ігнат. "Крила України". Фото автора.

Ірина Жигунова: "Нічого так не стимулює у волонтерській діяльності, як п'ятеро дітей"

Серед волонтерів, які ще не зневірилися у нашій перемозі та всіляко підтримують бійців на сході країни, є й такі, які розпочали свою волонтерську діяльність задовго до початку війни. Більше того, як довело життя, наявність сім'ї тому не перешкода.

Наша розповідь про тернопільську волонтерку Ірину Жигунову. За спеціальністю Ірина – вчителька географії, але жодного дня не працювала за фахом. Як стверджує сама, дивлячись на сучасних підлітків, зрозуміла, що не знайде з ними спільної мови. Нещодавно народила п'яте дитя, тож наразі виховує чотирьох дівчаток і хлопчика.

– Чим займалися після закінчення навчання?

– В основному підприємницькою діяльністю та дітей народжувала (сміється). Паралельно здобула ще кілька професій, але вчителькою не працювала.

– В кого виникла ідея про створення Благодійного фонду "Вікно життя" та коли розпочали свою діяльність як організація?

– Ідея виникла у мене, а втілила її у життя я у 2010 році. Фонд складається з волонтерів і функціонує в межах Тернопільської області. Створювався він з метою допомоги жінкам, які знаходяться у складних життєвих обставинах. Переважно, допомагали жінкам з новонародженими дітьми. Багато хто не хоче афішувати свою вагітність та подальше народження дитини. Тому великий акцент був на допомозі саме таким сім'ям.

– Як змінилася Ваша діяльність з початком війни?

– З минулого року біженці почали приїздити до нас з окупованих територій. В основному – жінки з дітьми. Донецькі волонтери дзвонили нам і з рук в руки передавали вимушених переселенців: вагітних жінок, жінок з новонародженими дітьми, багатодітні сім'ї. В Тернополі я займалася їхнім розселенням і опікувалася ними далі. Перший удар прийняли на себе волонтери. Вже пізніше, ми розподілили обов'язки між державними службами та нами – хто, як і за який напрям відповідає. Найбільшу участь в подальшій долі всіх біженців взяли МНСники. Як люди військові, вони знають свою роботу і чітко її виконують.

– Чи є люди, які постійно допомагають?

– Є одна жіночка, щоправда мешкає в Росії. Саме вона в моїй діяльності допомогла найбільше. Уже чотири рази перераховувала на наш рахунок досить значну суму – 1000 доларів. Спочатку, я навіть не знала, від кого надходять такі гроші. Вже пізніше на моє прохання банк надав потрібну інформацію. Я не очікувала того, що вона росіянка. Одного разу вона вийшла зі мною на зв'язок і ми трішки поспілкувалися. Не можу однозначно сказати, чим вона мотивує такий благодійний порив. Сумніваюся, що вона захоче якось афішувати свою діяльність. Знаючи російську правоохоронну систему, не хочу, щоб в неї виникли якісь проблеми.

– Ви співпрацюєте з різноманітними фондами та волонтерами. Від кого надходить більше допомоги?

– На даний момент допомога вже ні звідки не надходить. Таке відчуття, що народ виснажився та змучився від емоційного напруження та довготривалої війни. Потік грошей, предметів вжитку, одягу, продуктів харчування фактично потроху закінчується. Зараз стало дуже складно, тому ми вийшли на новий виток розвитку волонтерської діяльності – організували швейний цех, який працює на комерційній основі. Проте, ми знайшли можливість вилучати кошти з доходу на допомогу армії. Тобто, таким чином ми заробляємо гроші для військових.

– На кого розрахований цей одяг?

– Це завжди актуальний одяг для військових: спортивні костюми та футболки, змінний одяг для бійців на передовій та в госпіталях. Адже, коли в госпіталь привозять пораненого, то його потрібно переодягнути з форми у звичайні труси, майку, штани і шльопанці. Надати постільну білизну, рушники та шкарпетки. На даний момент це стало значною проблемою.

– Ваша допомога націлена на якийсь конкретний підрозділ чи це розгалужена допомога?

– Ті госпіталі, що на передовій, дають нам заявку на доставку необхідних медичних засобів. В нас є декілька фармацевтичних фірм, які надають медикаменти безкоштовно. Потім ми розвозимо їх по запитах у польові госпіталі, формуємо тактичні аптечки, по можливості – купуємо закордоном кровоспинні препарати, які не ліцензовані на території України.

– Необхідні ліки замовляють напряму по телефону чи в інший спосіб?

– Тільки напряму. Я не медик і не можу говорити на рівні з лікарями, що дають запит на ліки. Натомість, в нас є лікар Анатолій Кноль. Він з ними спілкується і потім дає нам завдання, що потрібно робити і що шукати.

– Як доставляєте замовлення на передову?

– У Тернополі є кілька бригад, які займаються доставкою саме замовлень з передової: особистих передач, медикаментів, спорядження і амуніції. Залежно від того, хто, куди і в яку сторону їде – так і пакуємо вантаж. Ми всі знайомі між собою, довіряємо один одному беззастережно, тому якщо спакували щось і відправили – воно обов'язково дійде до місця призначення.

– Щодо біженців. Коли вони приїздять до вас, перш за все їм потрібне житло. Як ви справляєтеся з цією складною задачею?

– В нашій області чи не найменша кількість біженців – тільки 2,5 тисячі. Порівняно із Запорізькою, Дніпропетровською та Харківською областями – це взагалі мізер. До того ж, оскільки ми вже працювали коли розпочався рух біженців, то нам легше було включитися в роботу. Також, був своєрідний фільтр. Ми відразу заявили, що в свою область ми приймаємо тільки багатодітні родини, вагітних жінок, та жінок з малолітніми дітьми. Тому нам не складно було розселити людей. В нашому розпорядженні були приміщення в дитячому будинку "Малятко", які ми обладнали під тимчасове проживання. А потім вже, коли переселенці отримали матеріальну допомогу на житло та комунальні послуги, вони розселялися в орендовані квартири. В нашій області є фонд житлових будинків, у яких ніхто не проживає. Тому біженцям можуть надати такі квартири в обмін на оплату комунальних послуг.

– Яка подальша доля переселенців?

– Якщо біженці адекватні, нормальні, спокійні люди, то ми їх поселяємо у певне село. По 2-3 сім'ї на один населений пункт. Далі я за них навіть не переживаю, адже при їхньому заїзді все село допомагає тим, що необхідно для життя: щось відремонтувати, надати запас продуктів (молоко, м'ясо, сметану, хліб). Така допомога надається односельцями моментально.

– Пригадуєте перший випадок за часів війни, коли Ви допомогли?

– Звичайно. На страсну п'ятницю минулого року до нас приїхали три жінки з дітьми зі Слов'янська. Вони були дружинами патріотів України. Я завітала до них після Великодньої неділі. Традиційно, привіталася "Христос Воскрес!". А вони виявилися людьми іншої віри. Тож після цього, я віталася до них тільки "Слава Перуну!" (сміється). На даний час, двоє жінок повернулося у Слов'янськ, а одна залишилася. Як запевняє сама: "В мене ні там, ні тут нема квартири, тож мені все одно де жити. Але тут подобається більше".

– А перша допомога з медикаментами та засобами захисту?

– Осінь-зима 2014 року, коли ми вже трохи розвантажилися з біженцями, то почали переодягати розвідувальні групи в маскувальні костюми. Потік біженців спав і стало трохи легше. Адже хто виїхав – той виїхав, хто не виїхав – той і не збирався виїжджати. На цьому етапі ми вже почали виходити на допомогу військовим.

– Наскільки мені відомо, Ви часто співпрацюєте із Сергієм Притулою…

– Важко сказати, що співпрацюю. Одного разу він допоміг мені з біженцями, поселив їх у власній квартирі в Тернополі, яка на той час простоювала. Ще разом збирали кошти на кардіотокографи для пологового будинку – апарат, який записує серцебиття ненародженої дитини в утробі матері. Він є незамінним при виявленні патологій. Сергій бачив, як ми мучимося, збираючи необхідну суму по копійці. Зрештою, ми купили три апарати, один з яких повністю профінансував Сергій. А так, то якщо можемо, то допомагаємо один одному.

– Нещодавно Ви увійшли до списку "100 кращих тернополян 2015". Ваша перша реакція.

– Навіть не знаю, хто мене долучив до списків на голосування. Це було дещо несподівано. Коли побачила своє ім'я, сподівалась, що, принаймні, в сотню потрапити вдасться. Але не очікувала, що буду на 8 місці. Скажімо, мер міста був на 18. Перед ним волонтери, добровольці АТО, священнослужителі. Решта – відсунулися далеко назад.

– Які перешкоди траплялися на шляху Вашої діяльності?

– Було дуже багато і хорошого, і поганого. Біженці на мене написали 36 скарг і віддали прокуратурі. Як говорив хтось розумний: "Від добра добра не шукають". Всілякі люди приїжджають. Вони не задоволені "рівнем обслуговування". Наприклад, для того, щоб поселитися в спеціальний гуртожиток, потрібно принести довідку з шкірно-венерологічного диспансеру. Почалися розмови, що їх це принижує. Розумієте, прохання принести таку довідку їх принижує! Хоча, це елементарна довідка, яка дає їм змогу вільно пересуватися гуртожитком, користуватися ванною і туалетом.

– А як щодо дітей переселенців? Це ж потрібно і в садочок, і в школу якось влаштувати. Та й на літо забезпечити відпочинок…

– Діти в них чудові. Я не можу натішитися. Незважаючи на черги в місцеві садочки, не було жодної проблеми із влаштуванням діток переселенців. Всі пішли на зустріч. Віднеслися з розумінням. Їх гарно прийняли в школах та садочках. Я дуже боялася 1 вересня, адже діти могли по різному їх зустріти. Потім пробіглася по навчальних закладах, щоб побачити як насправді відносяться до дітей-переселенців. Виявилося, школярі були в повному захваті від новачків, в них з'явилися нові друзі, які їх підтримують – психічно та морально. Зараз же на нашу першу вимогу департамент освіти Тернопільської ОДА без проблем надає путівки у літні табори відпочинку.

– Маючи п'ятьох дітей, чи не важко Вам поєднувати роботу по дому та волонтерство?

– Догляд за дітьми і волонтерська робота гармонійно єднаються і вкладаються в 24 години на добу. В мене дуже багато знайомих у цій сфері, тому нам легко контактувати і вирішувати будь-які питання.

– Як сім'я підтримує Вашу діяльність?

– Більшість моєї родини проживає в Іспанії. Але вони навіть звідти допомагають. Щоправда, у грошовому еквіваленті. А чоловік працює в Україні. Повинен же хтось заробляти гроші на сім'ю. Він – матеріальне забезпечення нашої родини.

– Що надає снаги не опустити руки в ситуації, коли люди зневірилися у діяльності волонтерів?

– Однозначно, п'ятеро дітей (сміється). Нічого так не стимулює, як їх наявність.

– Що найтяжче в роботі волонтера-матері?

– Не втратити віру у власні сили. Наразі я бачу картину емоційного вигорання волонтерів, які спілкуються з родинами полеглих бійців або вивозять 200-их і 300-их з передової. Це ситуація, в якій допомоги потребують уже самі волонтери.

– Можливо у Вас є певна настанова для волонтерів, які зневірилися в своїй роботі?

– Потрібно всім налаштуватися на досить тривалу роботу. Хто хоче ривком чи наскоком подолати якусь проблему – в нього нічого не вийде. Потрібно вміти відпочивати і вміти працювати. Не перевантажувати голову, або не завантажувати її взагалі, якщо не впевнений, що ти доведеш до кінця те, за що взявся. Ніколи не намагатися самостійно вирішити якусь проблему. Завжди знайдуться люди, які допоможуть. Треба лише попросити.

Ярослава Марченко.
"Крила України".

Генерал-лейтенант Сергій Дроздов:

“Наша перспектива – це оновлення і модернізація техніки та озброєння”

Протистояння у центрі держави та регіонах, анексія Російською Федерацією Автономної Республіки Крим, терористична діяльність диверсійних груп та радикально налаштованих сепаратистів на сході країни, змусили визначити нові пріоритети розбудови сучасного українського війська. Усі ці виклики доведеться враховувати в роботі новому командувачу Повітряних Сил ЗС України генерал-лейтенанту Сергію Дроздову, який після свого призначення, напередодні Дня Повітряних Сил, відповів на запитання працівників мас-медіа.

– Цього року виповнилося 11 років, як Збройні Сили України перейшли на 3-видову структуру. Нині Повітряні Сили забезпечують виконання визначених завдань, зокрема щодо стримування, у взаємодії з іншими видами Збройних Сил України, збройної агресії проти України з повітря, прикриття важливих об’єктів держави, угруповань своїх військ від ударів засобів повітряного нападу та ураження військ і об’єктів противника.

Для більш ефективного використання сил і засобів було здійснено передислокацію авіації, висування підрозділів зенітних ракетних і радіотехнічних військ Повітряних Сил Збройних Сил України до нових районів бойового призначення.

У рамках визначених завдань Повітряними Силами здійснено нарощування системи управління військами з використанням захищених та рухомих пунктів управління, радіолокаційного поля за рахунок розгортання станцій в районах бойового призначення, авіаційного та зенітного ракетного прикриття важливих державних об’єктів та угруповань військ.

– Які завдання нині виконує бойова авіація?

– Виконуючи Мінські домовленості, у проведенні антитерористичної операції бойова авіація на даний час не застосовується. Однак, визначеним складом сил та засобів екіпажі літаків МіГ-29 та Су-27 щодоби несуть бойове чергування з протиповітряної оборони держави.

Натомість транспортна авіація виконує низку завдань з перевезення особового складу та військового майна.

Основними завданнями для авіаційних військових частин Повітряних Сил у 2015 навчальному році передусім було визначено забезпечення необхідного рівня бойової готовності, підготовка льотного складу до виконання завдань за призначенням вдень та вночі, у простих і складних метеоумовах, забезпечення сил, задіяних в АТО: авіаційна підтримка, повітряні перевезення військ та вантажів тощо.

– Як проявили себе військовослужбовці виду під час проведення антитерористичної операції?

– Під час виконання бойових завдань на сході України льотні екіпажі показали свою готовність до активних та ініціативних дій із захисту суверенітету держави, зразок військової майстерності, мужності та героїзму. Ризикуючи життям льотний склад авіаційних частин самовіддано виконував надзвичайно складні завдання зі знищення броньованої техніки та вогневих позицій терористів, доставки гуманітарних вантажів, а також і повсякденні завдання щодо несення бойового чергування в системі протиповітряної оборони держави.

На жаль, під час виконання цих бойових завдань героїчно загинуло 16 осіб льотного складу: 3 командири екіпажу, 11 членів екіпажів, а також 2 фахівці інженерно-технічного складу. Внаслідок ураження вогневими засобами незаконних збройних формувань ми втратили 11 одиниць авіаційної техніки.

Крім самовідданої бойової роботи військових льотчиків, про яку багато повідомляли у ЗМІ, стійко стояли на своїх рубежах й інші частини виду. Скажімо, особовий склад окремого зенітного ракетного дивізіону, перебуваючи повністю відрізаними від основних сил поблизу Донецька, зміг не тільки утримати стратегічно важливий для нас район, а й надавати допомогу бойовим товаришам з інших формувань Збройних Сил України, Національної гвардії та місцевим жителям.

У вересні 2014 року командувачем Повітряних Сил було прийнято рішення про формування зведеного загону з числа добровольців-військовослужбовців частин Повітряних Сил. На цей час бойові завдання виконує особовий склад шостої ротації загону. Про надзвичайну складність виконання завдань свідчить те, що під час тільки однієї з останніх ротацій військовослужбовці мужньо витримали 22 обстріли з РСЗВ “Град”, 241 – танковий, 458 – 152 мм САУ, 121 – ЗУ-23-2, понад 500 мінометних обстрілів, 15 – ПТРК “Фагот” та більше 700 гранатометних обстрілів. За період виконання завдань позиції зведеного загону були понад 250 разів атаковані диверсійно-розвідувальними групами противника.

Загалом, за час проведення АТО за особисту мужність і героїзм відзначені понад 960 військовослужбовців Повітряних Сил.

Двом військовослужбовцям – підполковнику Костянтину Могилку та підполковнику Дмитру Майбороді – посмертно присвоєно високі звання Героя України. Заступник командувача з авіації – начальник авіації Командування ПС ЗС України генерал-лейтенант Василь Нікіфоров одним з перших у нашій державі став повним кавалером ордена Богдана Хмельницького. На жаль, 8 березня цього року серце легендарного льотчика перестало битися після важкої хвороби.

Указами Президента України – Верховного Головнокомандувача Збройних Сил України нагороджено 112 осіб: орденом Богдана Хмельницького – 45 військовослужбовців, 46 – орденом “За мужність”, 8 – орденом Данила Галицького, 10 – медаллю “За військову службу Україні” та 1 – медаллю “За бездоганну службу”.

Відзнаками Міністра оборони України, начальника Генерального штабу – Головнокомандувача Збройних Сил України та командувача ПС ЗС України заохочено більше 600 осіб. Ще 251 військовослужбовцю достроково присвоєно чергове військове звання.

При виконанні бойових завдань в ході проведення АТО Повітряні Сили Збройних Сил України зазнали непоправних втрат. На цей час вже 32 наших бойових побратими заплатили за мир в Україні найдорожчою ціною – своїм життям, продовживши список героїв, які загинули в ім’я Вітчизни.

– Які питання сьогодні треба вирішувати першочергово?

– Для вирішення проблемних питань, які виникли під час АТО, проводяться відповідні заходи, деякі з них вже втілені в життя. Передусім, це обладнання літальних апаратів модернізованими засобами захисту від наземних засобів ураження, взяття на озброєння Повітряних Сил сучасних безпілотних літальних апаратів, достатньої кількості керованих авіаційних засобів ураження, а також оновлення та модернізація парку авіаційної техніки та озброєння.

– А що зроблено і планується на перспективу з питань модернізації і закупівлі військової техніки та озброєння в Повітряних Силах?

– Відпрацьовано та надано до Озброєння Збройних Сил України пропозиції до Проекту Державної цільової оборонної програми розвитку озброєння та військової техніки на 2016-2020 роки.

Окрім того, проведена відповідна робота за всіма напрямками родів військ щодо підвищення справності як авіаційної, зенітної ракетної, радіотехнічної, так і спеціальної техніки та озброєння.

За результатами всебічного аналізу запропонованих варіантів модернізації, та враховуючи показник “ефективність – вартість”, було визначено основні оперативно-тактичні вимоги до модернізованої авіаційної техніки та прийнято рішення щодо максимального залучення до виконання робіт потенціалу авіаційної промисловості України та її авіаремонтних підприємств. Це забезпечило розвиток високих технологій, підвищення якості виробництва та ре-

монту авіаційної техніки до рівня провідних виробників та створило умови до формування замкнутого циклу підтримання справності та розвитку авіаційної техніки авіації Збройних Сил України.

Практична реалізація модернізації бойових літаків ПС дозволила збільшити дальність виявлення повітряних і наземних цілей, забезпечити високу ймовірність ураження цілі, реалізацію концепції застосування високоточних засобів ураження за принципом "пустив-забув". Значно підвищилася безпека польотів, надійність, бойова живучість та інші моменти.

Істотним чинником у процесі модернізації літаків є виконання їх ремонту та комплексу робіт, що забезпечує збільшення термінів служби модернізованих літаків на перспективний період їх ефективного використання.

На сьогодні в авіації Повітряних Сил експлуатуються більше 20 модернізованих літаків типів МіГ-29, Су-25, Л-39, 6 модернізованих тренажерів літаків МіГ-29, Л-39, вертольоту Мі-8. У 2015 році отримано з авіаремонтного заводу декілька літаків Су-25. Продовжуються підготовчі роботи для початку у 2016 році модернізації літаків типу Су-24.

У рамках Концепції державної цільової програми створення легкого вертольота здійснюються проекти модернізації вертольотів типу Мі-8, Мі-2 та створення вітчизняного багатофункціонального вертольота.

Заходи, що проводяться, дозволять модернізувати практично всю номенклатуру авіаційної техніки, яка знаходиться на озброєнні Збройних Сил України та підвищити коефіцієнт її бойового потенціалу відносно базових зразків на 30-66%. Тобто за рахунок модернізації рівень бойових можливостей літальних апаратів ЗС України може бути збільшений у середньому на 45%.

Таким чином, модернізація бойових літаків, поряд з виконанням ремонту та заходами щодо продовження встановлених строків служби, створює умови збереження бойового потенціалу авіації ЗС України на довгострокову перспективу.

Під виділений фінансовий ресурс у 2015 році для відновлення та підтримання справності авіаційної техніки в Командуванні Повітряних Сил Збройних Сил України укладено 22 договори з авіаційними ремонтними підприємствами.

До кінця 2015 року за рахунок виконання зазначених заходів планується підвищити рівень справності авіаційної техніки Повітряних Сил Збройних Сил України на 10%.

Щодо зенітних ракетних військ, то з початку року спільними зусиллями ремонтних підприємств Державного концерну "Укроборонпром", структурних підрозділів МОУ, ГШ та ремонтних частин зенітних ракетних військ вдалося значно підняти рівень живучості зенітного ракетного озброєння.

За цей короткий період ЗРВ дійсно відчули підтримку з боку підприємств промисловості. Результатом цієї плідної співпраці є те, що на теперішній час усі підрозділи ЗРВ готові до бойового застосування.

Відповідна робота проводиться також і в радіотехнічних військах, військах зв'язку, розвідці та інших.

– Соціальні аспекти: забезпеченість житлом, пільги, грошове забезпечення – як вирішуються ці питання сьогодні в Повітряних Силах?

– Існуючі проблеми соціального захисту військовослужбовців та членів їх сімей поглибились разом із загостренням соціально-політичної обстановки всередині країни та агресії Російської Федерації проти нашої держави.

Головним напрямом цієї роботи сьогодні є надання допомоги та підтримка членів сімей військовослужбовців, які загинули під час виконання бойових завдань в ході проведення антитерористичної операції.

Також командуванням Повітряних Сил Збройних Сил України вжито заходів, щоб військовослужбовці, які беруть участь у АТО, змогли в подальшому скористатися передбаченими державою пільгами. Відповідним наказом командувача Повітряних Сил Збройних Сил України створено комісію Повітряних Сил Збройних Сил України з питань розгляду матеріалів про визнання бійців АТО учасниками бойових дій.

На сьогоднішній день статус учасника бойових дій отримали понад 3600 військовослужбовців.

Негативно впливає на морально-психологічний стан військовослужбовців житлова проблема, яка системно не вирішувалась роками. На сьогодні у Повітряних Силах Збройних Сил України в черзі на отримання житла перебуває понад 11,8 тис. військовослужбовців. Ми маємо деякі амбітні проекти, але усе залежатиме від фінансування.

– Які відносини склалися в місцях дислокації частин виду з органами влади, волонтерами, місцевим населенням?

– Значне патріотичне піднесення українського народу виразилось у всебічній підтримці Збройних Сил України і Повітряних Сил зокрема. З часу оголошення у минулому році часткової мобілізації до військових частин Повітряних Сил в межах благодійної допомоги надійшло матеріальних засобів та здійснено фінансування на суму близько 38 млн грн (у 2014 році – 31,6 млн грн, з початку 2015 року – близько 7 млн грн). Встановлено шефство над 59 військовими частинами, в тому числі над Командуванням Повітряних Сил Збройних Сил України та Харківським університетом Повітряних Сил імені Івана Кожедуба.

З самого початку загострення ситуації в Автономній Республіці Крим на допомогу нашим військовим частинам прийшли небайдужі волонтери, які проривали інформаційну блокаду довкола військових частин, забезпечували військовослужбовців продуктами харчування, медикаментами та засобами зв'язку, допомагали виїхати їхнім сім'ям.

На цей час волонтери надають суттєву допомогу нашим підрозділам, які виконують завдання в зоні антитерористичної операції на території Донецької та Луганської областей.

Ці приклади активної громадської позиції є не просто підтримкою своїх захисників – це свідчення чіткого розуміння, що у нас народна армія, в яку люди вірять і покладають на нас велику відповідальність за долю нашої держави.

Записав Юрій Ігнат. "Крила України".

ВКРАЇНИ ВІРНІ СИНИ

Стихія неба і землі для них – єдине ціле

Серед багатотисячної когорти звитяжців, які сьогодні боронять повітряні кордони нашої держави, ми з особливим почуттям вдячності віддаємо шану тим, хто самовіддано протистоїть цинічній та кривавій російській агресії на сході України. Вони – вірні сини рідної країни, які у скрутний для неї час стали солдатами гідності, солдатами вірності громадянському обов'язку, солдатами незламної віри у перемогу над підступним ворогом. Вони – це вартові нашого неба, яке, на превеликий жаль, не в усіх куточках нашої країни блакитне та безхмарне, яке може у любу мить посилити вже існуючі загрози для життів мирних громадян. І саме тому вони сьогодні на самих передових рубежах – у складі бойових розрахунків та екіпажів підрозділів протиповітряної оборони.

"Собаки гавкають, а караван прямує", – цей вислів спав мені на думку недарма, і у першу чергу через його прямий зв'язок із нинішньою ситуацією та моїми особистими враженнями від побаченого і почутого.

Він і дійсно "Караван", відповідальний за протиповітряну оборону визначеного сектору зони АТО. Людина без пафосу та показової бравади, але у той же час, ніяким чином не пригнічений важким військовим буттям та величезною відповідальністю. Та вже перші фрази нашого спілкування з ним вразили мене його життєвим оптимізмом, людяністю та великою мірою порядності.

"…Будь ласка, не треба робити акцент особисто на моїй персоні, – з ноткою ніяковості зауважив мій співрозмовник. – Я лише один з багатьох солдатів цієї неоголошеної війни, якого призвала держава для захисту своєї незалежності і суверенітету. Я не зміг примусити себе залишитись осторонь тієї біди, яку принесли на мою землю нелюди у людській подобі, які називають себе "народним ополченням" та "визволителями від бандеро-фашистів", тому і знаходжусь тут. У цьому нічого героїчного нема. Але, на мою думку, справжні герої – це ті, хто виконує саму звичайну, як на перший погляд, роботу: локаторники, зв'язківці, розрахунки та екіпажі комплексів протиповітряної оборони усіх родів військ та видів Збройних Сил України, – усі ті, хто знаходиться на передньому краї. Саме від їхньої мужності і звитяги залежить наше завтра. Але без бойового досвіду, без навченості та вправності дій і вони, і вся держава приречені на вічне прозябання під п'ятою агресора. Тому вкрай важливо сьогодні перемогти не тільки силою духу, а й силою розуму та професіоналізму, не тільки здолати ворога, а й залишитись живим самому. Тому зараз перед нами усіма стоїть нагальне завдання – забезпечити постійний навчальний процес у бойових умовах. Діяти сьогодні треба не просто рішуче, але й знаходити нові форми та методи застосування сил та засобів з виявлення та знищення повітряних цілей. В основі цього якнайперше повинна стати координація діяльності командирів частин і підрозділів різних форм підпорядкування, створення та підготовка мобільних груп та підрозділів, здатних діяти автономно. І, звісно, головна складова набуття необхідних навичок – це практичні тренування. Відчуття здатності не тільки протистояти могутньому ворогу на рівних, а й упевненість у перемозі над ним – це найкраща мотивація наших вояків…"

Цим словам я знайшов наочне підтвердження упродовж навчань екіпажів та розрахунків підрозділів ППО з виконання бойових стрільб на одному з полігонів. Від звичайних навчань цей захід відрізнявся багатьма факторами. Перший з них визначався тим, що у них був задіяний особовий склад підрозділів ППО сектору незалежно від підпорядкування. На виконання практичних стрільб екіпажі прибули прямо з передової лінії оборони і, виконавши навчальні вправи, знову відправлялись до місця виконання бойового завдання. До речі, така активна ротація ніяким чином не вплинула на чіткість, послідовність та своєчасність проведення стрільб.

Належним чином також було організовано дотримання безпеки організації заходу та правил протипожежної безпеки. І, нарешті, саме ці навчання запровадили нові форми та методи організації спостереження, виявлення повітряних цілей та їх знешкодження. По повітряній цілі-імітатору послідовно відпрацювали розрахунки та екіпажі ПЗРК, мобільних ЗУ, комплексів "Стріла" та "Тунгуска". Відсоток влучання за визначеннями керівництва навчаннями не залишив умовному противнику жодних шансів. І хоча певні корективи у проведенні другого дня заходу внесла низька хмарність та раптова злива, це не вплинуло на високий кінцевий результат. Усе це стало ще одним підтвердженням істини, що вартові неба України готові до захисту України за будь яких умов.

Володимир Мирний. "Крила України". Фото Миколи Чайка.

Місце загибелі – 9 рота…

Сергію Карпенку було 34 роки. Він палко любив свою Батьківщину, своїх батьків, дружину та єдиного сина. Син шахтаря народився на Луганщині, виріс на Хмельниччині, пройшов Євромайдан та одним із перших добровольцем поїхав на Схід, і останній свій світанок зустрів знову ж таки на Луганщині – там, де з'явився на світ, на мальовничому українському полі, де соняшники, немов не вірячи у загибель молодого патріота, раз у раз сумно хитали головами…

Сергій народився 10 жовтня 1979 року у селищі міського типу Успенка Лутугінського району тодішньої Ворошиловградської області. На схід України тоді, у сімдесятих, поїхала його мати, подолянка Любов, до родичів. Там покохала молодого шахтаря Миколу Карпенка та невдовзі стала його дружиною. Та серце молодої жінки просилося до рідного краю, і ось, коли синові Сергійкові минуло вісім місяців, сім'я Карпенків переїхала на Хмельниччину. Тоді якраз, на початку 1980 року, у місті Нетішині розпочалося будівництво Хмельницької АЕС, і вчорашній шахтар влаштувався на це грандіозне будівництво.

Із "Книгою майбутніх командирів" під подушкою

Сергій ріс книголюбом. Він просто ковтав книжки, шукаючи щось нове, цікаве, незвідане. Зачитувався подарованою мамою "Книгою майбутніх командирів". Під впливом цього вже з восьми років просив батьків відправити його до Суворовського училища. Втім, час минав, хлопець зростав, і Карпенки бачили, як на зламі епох, у дев'яностих, армія зі школи життя, що завжди славилася дисципліною, повільно, але впевнено перетворювалася на один величезний, перманентно скорочуваний бардак. Тож думки про військову кар'єру було вирішено облишити…

Ще підлітком Сергій дивував батьків своєю кмітливістю. Усією сім'єю вони дивилися різноманітні передачі та шоу на кшталт "Найрозумніший", і син завжди відповідав на усі запитання!

Він ріс доброю, щирою, безхитрісною та справедливою людиною. Завжди мав багато друзів, які поважали Сергія за ці риси характеру й знали, що на нього можна покластися завжди, за будь-яких обставин. У цьому, зрештою, через роки переконалися й бойові побратими солдата-добровольця Сергія Карпенка на буремному Сході, у штурмовому, а тоді – ще добровольчому батальйоні "Айдар".

Через Майдан – у "Айдар"

У 2002 році Сергій закінчив Український державний університет водного господарства та природокористування в Рівному, здобувши фах еколога. І одразу ж влаштувався на роботу в рідному Нетішині, ставши заступником завідувача міським відділом освіти з господарської частини. Роботи вистачало, адже у господарстві молодого спеціаліста було 8 дитячих дошкільних закладів, 4 середніх загальноосвітніх школи, професійно-технічний ліцей, і всі господарські питання вирішувати доводилося саме йому.

Тоді ж Сергій одружився з коханою Наталею, з якою познайомився ще під час навчання у Рівному. Невдовзі у подружжя Карпенків народився продовжувач роду – синочок Андрійко.

Так і жили – працювали, кохали одне одного, ростили первістка, якому долею судилося стати єдиною дитиною Сергія. Аж раптом в Україні розпочалася Революція Гідності…

Вже починаючи з грудня на вихідні Сергій їздив до Києва, аби брати участь у подіях на Майдані. Згодом Євромайдан та загальний патріотичний підйом все більше затягували чоловіка, й він почав брати короткострокові відпустки за свій рахунок, аж поки на початку березня не звільнився з роботи. Причиною звільнення стала російська агресія, боротися проти якої на схід почали їхати добровольці. Серед перших був і він, 34-річний чоловік з Поділля. Це про нього, й таких як він, сьогодні знімається український серіал "Гвардія" – саме вони, перші українські добровольці, тоді, у суворому засніженому березні чотирнадцятого року, прибули першою партією до бази новоствореної Національної гвардії України у Нових Петрівцях, що під Києвом, аби здобути початкову військову підготовку й відбути на фронт. У тому, що фронт незабаром неодмінно з'явиться, вони – хто пройшов Євромайдан і вижив під кулями, в тому числі російських снайперів, навіть не сумнівалися!

У травні, після підготовки у Нових Петрівцях, Сергій одним із перших записався до добровольчого батальйону, що після першого бою на річці Айдар, на Луганщині, взяв собі її назву. Сім'я востаннє бачила Сергія 25 травня, коли він приїхав додому, аби взяти участь у дострокових виборах Президента України. Проголосував, і поїхав назавжди…

Де народився, там і згодився…

Як і решту добровольців, збирали Сергія на війну всім світом. З-поміж інших "айдарівців" він дивно вирізнявся… російським камуфляжем! Справа в тому, що дядько Сергія мешкає в Росії, а його однокласниця працює у речовій службі однієї з військових частин країни-агресора, тож в бій проти російських терористів український доброволець ішов у російському однострої, банально вкраденому зі складу в Росії! Другий камуфляж, вітчизняний "дубок", що не витримує жодної критики, солдат отримав у частині, а третій, німецький "флектарн", став презентом волонтерів. Їм же, волонтерам, а саме – земляку-підприємцю Валерію Преподобному, Сергій зобов'язаний бронежилетом та іншими предметами військової амуніції.

Вже наприкінці травня 2014 року у складі батальйону солдат Сергій Карпенко, який у зоні проведення антитерористичної операції став стрільцем – помічником гранатометника, був у місті Щастя, що на Луганщині. Брав активну участь у боях під час визволення Щастя від сепаратистів. За участі батальйону "Айдар" 14 червня 2014 року місто перейшло під повний контроль української влади. Під час звільнення Щастя було ліквідовано 58 бойовиків.

Брав Сергій Карпенко участь і в боях за звільнення селища Металіст, що є передмістям Луганська. Щодня він телефонував матері та дружині, аби його найрідніші люди не хвилювалися.

– Із щирим подивом він казав мені: "Мамо, а ти знаєш, на моїй батьківщині мене дехто навіть називає карателем!" – згадує Любов Володимирівна Карпенко. І додає, що, як розповідав син, взагалі ставлення місцевого населення до українських військових і добровольців було різним. Хтось сприймав їх, як своїх рятівників, а хтось – і насправді як "хунту"…

Телефонуючи, Сергій завжди намагався заспокоїти близьких, не дозволяв їм хвилюватися. Так, наприклад, про те, що він мав легке поранення в ногу, мати й дружина дізналися вже від волонтерів, представників нетішинської самооборони, коли вони вже привезли зі Сходу тіло загиблого героя. Сам Сергій казав по телефону, що банально підвернув ногу й все нормально, адже він залишався у строю.

Жовте соняшникове поле під Жовтим

Це сталося 12 липня у Слов'яносербському районі Луганщини, поблизу села Жовте, яке колись, за царату, називалося 9 рота, оскільки саме тут на той час дислокувалася 9 рота Бахмутського гусарського полку.

… Соняшниковим полем чорна "нива" айдарівців їхала у пошуках зручного місця для виставлення секрету. За кермом старого радянського позашляховика сидів "Нельс" – Сергій Карпенко, поруч із ним сидів "Кац" – уродженець Северодонецька командир відділення солдат Олександр Подрезенко, а на задньому сидінні – "Умар", історик із Луганська українсько-чеченського походження Артем Нетруненко, який був активістом луганського Євромайдану, та росіянка "Валькірія" – 18-річна дівчина, яка попри свій юний вік була вже майстром рукопашного бою, брала активну участь у Революції Гідності, а коли повернулася додому, у Ставропольський край, зазнала переслідувань від російської поліції та спецслужб. Повернувшись до України, дівчина приєдналася до друзів із Майдану та добровольцем пішла в батальйон "Айдар". До речі, днями, наприкінці липня 2015 року, "Валькірія" народила і мріє, аби її дитина виросла справжнім українцем. Для цього треба не так вже й багато – отримати українське громадянство їй самій… Окрім навідника-оператора бойової машини піхоти "Валькірії" в машині ще був "Святозар" – старшина взводу "Білий молот", який знаходився у багажнику машини за кулеметом. Раптом "нива" наскочила на міну. Потім казали, що цілком можливо, що то був радіокерований фугас. "Кац" та "Нельс" загинули одразу ж, а "Умар" помер за декілька годин у реанімації, отримавши поранення, несумісні з життям. "Святозара" та "Валькірію" вибухова хвиля викинула з машини, що й врятувало їм життя. Щоправда, росіянка – патріотка України отримала поранення й контузію, але вціліла. А рештки тіл "Нельса" й "Каца" вибух розметав по всьому полю в радіусі 150 метрів…

"Такого похорону Нетішин ще не бачив…"

Про загибель чоловіка й сина сім'я Карпенків дізналася увечері наступного дня, увечері 13 липня, від самооборонців, яким телефонували з "Айдару". А 16 числа його тіло привезли у закритій труні й одразу ж ховали – літо, спека… Народу було стільки, скільки 36-тисячний Нетішин ніколи й не бачив укупі. Одних священників було 18 чоловік! Ховали бойового побратима однополчани, на церемонії прощання були присутні як мешканці Нетішина, так і патріоти з Рівного, Острога, Славути й багатьох інших міст України. Прощатися із загиблим героєм почали о десятій ранку в приміщенні міського Будинку культури, й людей було стільки, що до першої години дня всі попрощатися не встигли – настав час їхати на кладовище…

Із похороном сім'ї загиблого дуже допомогла міська влада на чолі з мером Нетішина Олександром Супрунюком. Також мерія згодом виділила вдові загиблого Наталі Карпенко та її 12-річному синові Андрію кімнату у "малосімейці". Звичайно, чоловіка й тата не повернеш, але ж і наодинці з бідою громада сім'ю не покинула.

А ось від держави ніякої грошової компенсації за загиблого сім'я не отримала, адже на час загибелі його військова частина ще не входила, як сьогодні, до бойового складу Збройних Сил України, і він, хоча й мав військове звання й посаду, вважався не військовослужбовцем, а добровольцем. Втім, за рік, що минув, сім'я все ж отримала посвідчення сім'ї загиблого та учасника бойових дій, хоча жодних пільг поки що це не дало. А батько Сергія, колишній шахтар, будівельник і атомник, Микола Карпенко, останні роки працює у Португалії. Тільки спочатку заробітчанин працював, годуючи сім'ю, а ось останній рік він заробляє суто на пам'ятник загиблому синові. Справа в тому, що Сергій став одним із перших місцевих євромайданівців і першим мешканцем Нетішина, який загинув у зоні АТО, і сім'я вирішила встановити йому гідний пам'ятник – із патріотичною символікою та взагалі такий, який був би гідний його безстрашного життя та самовідданого служіння Батьківщині…

У грудні 2014 року на стіні загальноосвітньої школи I-III ступенів № 2, яку закінчив загиблий захисник Вітчизни, було встановлено пам'ятний знак. Тоді ж сім'ї вручили нагрудний знак "За Україну, за її Волю. Учасник АТО-2014". Ця нагорода додалася до нагрудного знаку "Учасник Євромайдану" та ордену "За вірність Присязі". Але все це – недержавні нагороди. І ось 26 лютого 2015 року "за особисту мужність і високий професіоналізм, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України" солдат Карпенко Сергій Миколайович був нагороджений орденом "За мужність" III ступеня. Щоправда, минуло вже півроку, а нагороди сім'я й досі не бачила…

Та головним для вбитої горем сім'ї Карпенків, напевно, все ж стало громадське визнання ратного й громадянського подвигу їхнього сина, чоловіка та батька. Рішенням сесії Нетішинської міської ради від 30 квітня 2015 року Сергію Карпенку було присвоєно звання "Почесний громадянин міста Нетішина" (посмертно), за мужність і відвагу, виявлені при захисті Вітчизни. Герої не вмирають!..

Олексій Тригуб. "Крила України".

ПІДГОТОВКА ОФІЦЕРІВ ЗАПАСУ

Бойове посвячення у воїни-артилеристи

У Харківській області на загальновійськовому полігоні 92-ї окремої механізованої бригади Збройних Сил України випускники кафедри підготовки офіцерів запасу Гвардійського ордена Червоної Зірки факультету військової підготовки Національного технічного університету "Харківський політехнічний інститут" успішно виконали бойові стрільби з артилерійських гармат типу МТ-12 "Рапіра".

Дводенний полігонний вишкіл відбувся в рамках проведення військово-навчальних зборів з понад 70-ма майбутніми офіцерами запасу, які навчаються у Харкові за програмою командирів артилерійських підрозділів.

– Даний захід став фіналом усього дворічного навчання хлопців нашому славному військовому виші. Приємно, що усі вони на практиці довели готовність служити "Богу війни" і носити артилерійські емблеми на погонах. Впевнений, що у разі необхідності вони впораються з будь-яким складним завданням, – зауважив доцент кафедри підготовки офіцерів запасу факультету підполковник В'ячеслав Аксьонов.

За словами представників командування навчального закладу, середній бал у групах курсантів-випускників склав "4,4". Показник свідчить про високий рівень викладання спеціальних дисциплін на факультеті.

По завершенню польового виходу кожному курсанту вручили цінні подарунки на згадку про успішне виконання перших в житті бойових стрільб.

В останній день полігонних занять за давньою традицією служби у підрозділах ракетних військ та артилерії Збройних Сил України обличчя курсантів обмазали пороховим попелом, узятим із відстріляних гільз. Таким чином, військові наставники посвятили їх у справжні воїни-артилеристи.

Ту мить офіцерського становлення ніколи не забуде цьогорічний випускник військової кафедри курсант Артем Курило.

– Хоча я навчаюся в одному із цивільних вишів, з отриманням статусу офіцера запасу спробую стати до армійських лав. Можливість служби в зоні АТО розглядаю як черговий етап моєї перевірки на витримку. Будь-який чоловік завжди повинен бути готовим захистити свою сім'ю та Батьківщину, аби називатися патріотом і громадянином. Так вважає й більшість моїх товаришів по навчанню на військовому факультеті, – поділився думками хлопець.

Незабаром військово-навчальні збори з понад 800 випускниками кафедри підготовки офіцерів запасу Гвардійського ордена Червоної Зірки факультету військової підготовки Національного технічного університету "Харківський політехнічний інститут" завершаться Урочистим складанням Військової присяги на вірність українському народові. Лише після цього їм присвоять військове звання "молодший лейтенант запасу" і вони отримають можливість поповнити лави офіцерського корпусу Збройних Сил України за понад 20-ма різними спеціальностями.

Дмитро Горбунов. м.Чугуїв.

Не прийшовши до військкомату – ти зрадив Батьківщину і пустив ворога до дому!

У Львові стартувала патріотична інформаційна програма. Так, з початку шостої хвилі мобілізації у місті та області розпочалась широкомасштабна інформаційно-роз'яснювальна робота серед населення, скерована на виконання мобілізаційного плану та протидії російській інформаційній агресії.

Наш ворог не цурається будь-яких методів впливу на свідомість місцевого населення. У минуле відійшли "розп'яті хлопчики", "поїдання снігурів" тощо… Зараз кремлівські пропагандисти активно намагаються втілити в український соціум тезу – "Люди втомились від війни". І роблять це, як і в попередні рази, брутально та нахабно. Зокрема, через чисельні ЗМІ, власники яких і капітал знаходиться в Росії, або розпускаючи чутки серед населення через лояльних до країни-агресора громадян. Власне тому, Львівською обласною державною адміністрацією, спільно з Західним регіональним медіа-центром Міністерства оборони України, було організовано спеціальну інформаційну протидію – щоденні інформаційні бюлетені, що в обов'язковому порядку розміщуються у селищних радах та багатолюдних місцях, різноманітні прес-конференції, виступи фахівців та посадових осіб на радіо і телебаченні, робота на популярних Інтернет-ресурсах.

Одним з інструментів впливу є агітаційні плакати, що відсьогодні розміщені як в громадських місцях, так і в автотранспорті. За словами керівника департаменту інформаційної діяльності та комунікацій з громадськістю Галини Гречин, все це дозволяє захищати свідомість наших громадян від шкідливого впливу ворожої пропаганди. А також вчасно інформувати громаду Галичини про основні події та заходи щодо національної безпеки.

За основу були взяті світлини військового журналіста підполковника Тараса Греня, які він зробив під час одного з відряджень в зону АТО. Емоційні слова плакату: "Я ніколи і нікому не віддам рідного дому. І ти не віддавай! Допоможи солдату повернутися додому, заміни його на посту" спонукають військовозобов'язаних галичан до позитивного прийняття особистого рішення.

Вже найближчим часом буде надруковано нову партію плакатів, в основі яких будуть фото офіцерів медіа-центру та інших учасників АТО.

Вадим Бакай.

СЕМІНАР

"Школа молодого спеціаліста" зустріла військових прокурорів

У Вінниці відбувся навчально-методичний семінар за участю військових прокурорів з різних областей України. Основною метою заходу було проведення занять у Школі молодого спеціаліста.

Розпочався захід з прийняття присяги лейтенантом юстиції Олександром Ящуком. Він пообіцяв захищати права і свободи людини та громадянина, інтереси суспільства і держави та з гідністю нести високе звання працівника прокуратури.

День занять включав у себе виступи провідних спеціалістів з області військової юриспруденції та практичне відпрацювання вправ зі складання та розбирання зброї.

Так, під час виступів екс-прокурор Військово-Морських Сил генерал-майор юстиції Олег Лемешев розповів присутнім про розвиток військової прокуратури в Україні та наголосив: "Необхідність військової прокуратури визначалася тими подіями, які відбувалися в певні історичні періоди в Україні. Виходячи з реалій сьогодення, потрібно, щоб ця структура і надалі діяла та була в постійній боєготовності. Наразі, багато працівників прокуратури проходять службу в зоні АТО, даючи приклад тим, хто вагається в своїх рішеннях".

Насамкінець, молоді спеціалісти практично відпрацювали вправи зі складання та розбирання автомата і пістолета, а також повторили основи та правила стрільби зі стрілецької зброї.

Ярослава Марченко.
"Крила України".
Фото автора.

ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ

Десантники завітали до військово-спортивного табору "Ніхто, крім нас"

Вкрай очікуваними гостями на відкритті військово-спортивного табору "Ніхто, крім нас", що в Чернівецькій області, стали десантники 80-ї окремої аеромобільної бригади ВДВ.

Десантники розповіли молоді про славні сторінки ВДВ, про людей, які проходять службу у бригаді, а ще продемонстрували стрілецьку зброю АКС-74 та ПМ, надавши змогу власноруч розібрати та зібрати автомат або пістолет.

– Природно, що до дітей в табір приїхали саме десантники, бо девіз вітчизняних ВДВ звучить так само – "Ніхто, крім нас!". Ми на прикладі воїнів ВДВ, які є справжніми оборонцями нашої держави, хочемо навчати молодь любити та оберігати Україну. Ми впевненні, що зустрічі продовжуватимуться, – зазначили організатори заходу.

Сьогоднішня зустріч військових та дітей стала ще одним прикладом роботи з передачі знань та вмінь із покоління в покоління. Адже майбутні справжні захисники Вітчизни виховуються саме в таких таборах через спілкування з професійними військовими.

Євген Проворний.

КОНТРАКТИ

Долю “Містралей” вирішать найближчим часом

Рішення за контрактом про постачання вертольотоносців “Містраль” Росії буде прийнято в найближчі тижні. Про це, як повідомляє Bloomberg, заявив на початку тижня президент Франції Франсуа Олланд. Зокрема, він має прийняти рішення стосовно або його продовження, або повного розірвання.

Варто зазначити, що Франція та Росія нещодавно підготували проект угоди про долю контракту, який вже погодили експертні делегації обох країн. У чому полягає її суть сторони не уточнюють. Втім, днями стало відомо, що російські фахівці в найближчі дні мають приступити до демонтажу обладнання з “Містралів”. Переважно це стосується систем зв’язку та управління, які можна буде використати на інших кораблях. Крім того, як повідомило агентство ТАСС, нещодавно в рамках перемовин досягнуто домовленості про виплату компенсації за відмову від поставки вертольотоносців. Раніше очільник міноборони Франції назвав цю суму, яка, власне, дорівнює вартості угоди.

Контракт на будівництво двох кораблів типу “Містраль” вартістю 1,2 мільярда євро, був укладений в червні 2011 року. Перший вертольотоносець (“Владивосток”) Франція повинна була передати Росії ще в листопаді 2014-го, термін здачі “Севастополя” добіжить кінця 1 листопада 2015.

САНКЦІЇ В ДІЇ

Російська “оборонка” недорахувала 2 мільярди доларів

За підсумками 2014-го фінансового року підприємства російського ОПК через санкції Заходу недорахували на власних рахунках близько $2 млрд. Про це агентству РБК повідомив представник держкорпорації “Ростех”.

Минулого року “Рособоронекспорт” отримав за свої поставки близько $11,2 млрд – на $2 млрд менше, ніж повинен був. Справа в тому, що західні банки затримують проведення платежів зважаючи на санкції у банківському секторі. Такі затримки можуть тривати аж до восьми місяців.

“Ростех” у своєму звіті за 2014 рік повідомляє, що європейські та американські санкції забороняють не тільки фінансування компаній, що під них підпали, на строк понад 30 днів, але, в деяких випадках, і будь-які операції із цими компаніями. Заборона на фінансування поширюється на всі дочірні компанії, у яких корпорація самостійно або спільно з іншими особами з санкційного списку володіє більш ніж 50-відсотковою часткою. До цього списку потрапили “НВО “Базальт”, концерни “Созвездіє” і “Калашніков”, Конструкторське бюро приладобудування імені Шипунова і концерн “Радіоелектронні технології”.

У “Ростеху” бідкаються, що часто-густо під дію санкцій потрапляють підприємства та компанії, яких немає у “чорному списку”. Оскільки всі зовнішньоторговельні розрахунки йдуть в доларах, необхідно відкривати кореспондентські рахунки в банках США, які через санкції затримують проведення платежів до з’ясування обставин.

ВИПРОБУВАННЯ

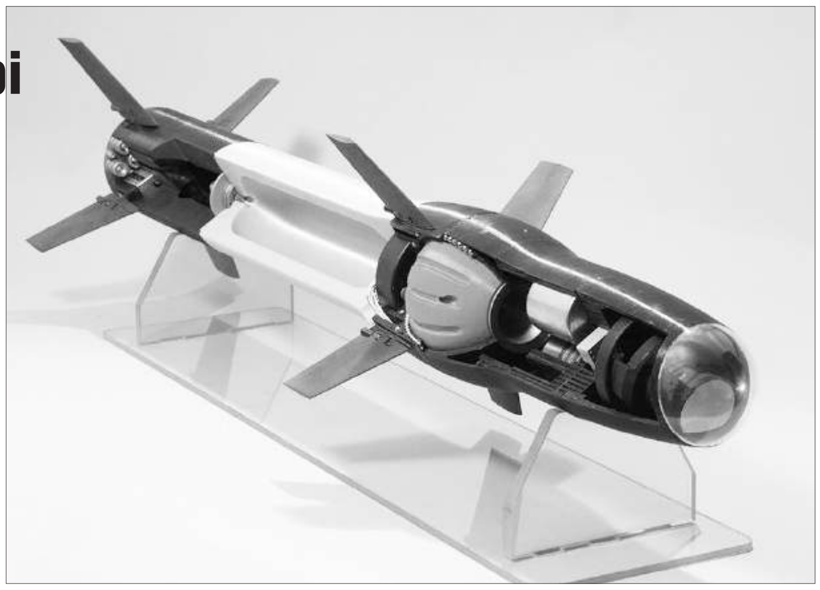
Пентагон показав гармату F-35

Пентагон вперше продемонстрував відео практичного виконання стрільби з 25-міліметрової гармати винищувача F-35. Щоправда стрільба проводилася на землі із вимкненими двигунами. Відео цих випробувань викладене на офіційному каналі ВПС США в YouTube.

Випробування проводилися ще у червні. Авіагармата GAU-22/A, змонтована у кореневій частині лівої площини крила винищувача, здатна здійснити 55 пострілів за секунду. Враховуючи те, що запас снарядів на борту F-35 обмежений 220 штуками, весь боєкомплект можна випустити за чотири секунди.

ТЕХНОЛОГІЇ

Бойова ракета на 3D-принтері

Інженери американської компанії Raytheon заявили, що змогли відтворити майже всі компоненти авіаційної керованої ракети за допомогою тривимірного друку. Зокрема, на 3D-принтері фахівці “надрукували” низку елементів корпусу та двигуна ракети, систем наведення і контролю тощо.

На нинішньому етапі, як стверджують у компанії, наявні технології дозволяють надрукувати 80% усіх компонентів бойової ракети. При цьому, інженери компанії відзначають, що тривимірний друк дозволяє створювати деталі, технологія виробництва яких є дуже важкою навіть для високотехнологічних підприємств. Зараз у компанії триває робота над елементами ракети, які передусім покликані зменшити її вагу та робочі температурні параметри двигуна. “Усього цього неможливо було досягнути жодним із традиційно доступних методів”, – розповів інженер компанії Тревіс Мейбері.

АДЕКВАТНА РЕАКЦІЯ

Німеччина розробляє нову воєнну доктрину

Німеччина почала розробку нової доктрини безпеки, головною метою якої є корегування політики безпеки Німеччини у зв’язку зі складною політичною ситуацією у Східній Європі. Як повідомляє німецьке видання Die Welt, найважливішим пунктом нової доктрини Бундесверу стане визначення ставлення до Росії, що розв’язала війну на сході України та усіляко підтримує цей збройний конфлікт.

Міністр оборони Німеччини Урсула фон дер Ляйен із цього приводу заявила, що “нова політика Кремля почалася ще задовго до української кризи. І вона турбуватиме нас ще дуже, дуже довго”. За її словами, дії Росії в Україні призвели до кардинальної зміни архітектури безпеки в Європі, тому Німеччина не повинна плекати ілюзій щодо Росії та адекватно відповідати на її дії. На розробку нової доктрини знадобиться близько півтора року. Остаточно завершити її мають до наступного саміту НАТО в 2016 році.

БРЯЗКАННЯ ЗБРОЄЮ

Військова активність РФ зростає

ВПС країн НАТО щодня супроводжують військові літаки Росії, при чому, останнім часом активність російської військової авіації помітно зросла. Минулого тижня винищувачі місії повітряної поліції НАТО в Балтійських країнах сім разів піднімалися в небо щоб супроводити російські військові літаки.

Найбільше їх було 24-25 липня, коли Росія відзначала День ВМФ. Літаки російських ВПС продовжують літати над Балтійським морем без заздалегідь узгодженого льотного плану, з вимкненими автовідповідачами. До того ж, льотчики російських ВПС відмовляються відповідати на запити авіадиспетчерів.

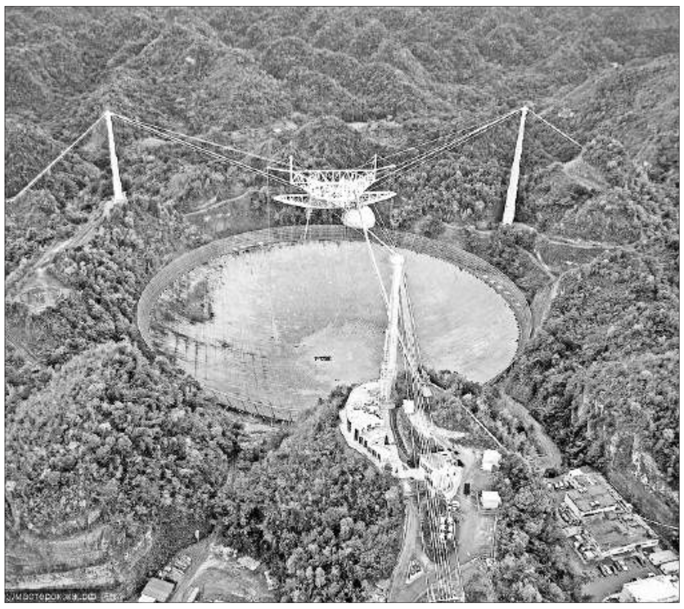
Як повідомляє Міністерство оборони Литви, 20 липня таким чином перелетів військово-транспортний літак, 21 липня – військовий літак-розвідник Іл-20, 24 липня – відразу чотири бомбардувальники Су-34 і чотири винищувача-перехоплювача МіГ-31 та літак Ту-134. Поряд із цим, частина військових літаків здійснювала переліт із дотриманням визначеної процедури: протягом тижня Балтику перетинали дев’ять військово-транспортних літаків, які дотримувалися процедур комунікації, тобто, погоджували план, включали автовідповідачі і виходили на зв’язок з диспетчерами. Однак літаки НАТО їх також супроводжували у повітрі.

Сторінку підготував Сергій Клименко.

МЕГАОБСЕРВАТОРІЯ

Радіотелескоп площею 30 футбольних полів

Китай почав монтаж найбільшого у світі радіотелескопа. З його допомогою КНР збирається досліджувати ранній Всесвіт, а також вести пошук слідів розумного життя за межами Галактики. Обсерваторія, як очікується, займе площу 30 футбольних полів. Про це повідомляє видання The Economic Times.

Діаметр телескопа FAST (Aperture Spherical Radio Telescope) складе 500 метрів. За цим показником обсерваторія обжене аналогічний найбільший на сьогоднішній день телескоп у світі – Обсерваторію Аресібо в Пуерто-Ріко (з діаметром 305 метрів).

Периметр телескопа складе 1,6 кілометра, в радіусі 5 кілометрів від нього немає міст. Обсерваторія монтується в природному поглибленні, оточеному пагорбами, які забезпечать відповідні умови для роботи FAST.

Радіотелескоп буде розташовуватися в південно-західній провінції Гуйчжоу. До монтажу його 4450 панелей трикутної форми будівельники приступили 23 липня 2015.

Будівництво обсерваторії розпочалося в 2011 році. Завершити роботи планується в 2016-му. Вартість нового телескопа оцінюється в 100 мільйонів доларів.

Протягом багатьох років китайські вчені використовували для своїх досліджень дані, зібрані "чужими" телескопами. Що ж стосується нового телескопа FAST, то він, як очікується, значно збільшить потенціал країни в дослідженні космічного простору. "Маючи у своєму розпорядженні більш чутливий телескоп, ми можемо приймати більш слабкі й віддалені радіоповідомлення", – говорить Ву Ксіангпінг, генеральний директор китайського астрономічного товариства. "Це допоможе нам у пошуках розумного життя за межами нашої галактики і вивченні походження Всесвіту".

Китай прискорює реалізацію своєї програми освоєння космосу, вартістю в кілька мільярдів доларів, яка є символом прогресу країни. До 2020 року країна має намір реалізувати свої плани щодо постійної орбітальної станції і в кінцевому підсумку відправити людину на Місяць.

ІНЦИДЕНТ

Ліва сонячна батарея "Союзу" розкрилася під час стикування з МКС

Ліва сонячна панель космічного корабля "Союз ТМА-17М" відкрилася під час його стикування з МКС. Саме стикування пройшло в автоматичному режимі і виконувалося з розкритою панеллю батареї. Повне її розкриття космонавти проконтролювали візуально з борту МКС.

Несвоєчасне розкриття лівої сонячної панелі транспортного пілотованого корабля "Союз ТМА-17М" може бути пов'язане з порушенням технології його виробництва. Про це заявив віце-прем'єр уряду Росії Дмитро Рогозін. Він додав, що в інциденті необхідно розібратися, і попросив керівництво Роскосмосу звернути "найпильнішу увагу на сонячні батареї пілотованого корабля".

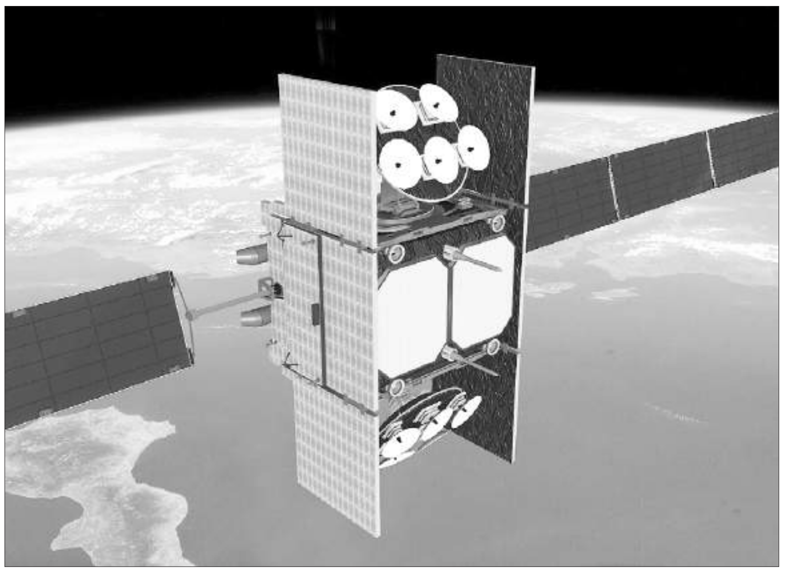
Це не перший випадок, коли на "Союзі" не була відкрита панель батареї після виходу на орбіту. Аналогічний інцидент стався у вересні 2014 з кораблем "Союз ТМА-14М". Тоді панель також відкрилася тільки після стикування з МКС.

Ракета-носій "Союз-ФГ" з транспортним пілотованим кораблем стартувала 23 липня з космодрому Байконур. "Союз ТМА-17М" майже через 6 годин пристикувався до МКС. Корабель доставив на станцію екіпаж 45-ої експедиції у складі командира Олега Кононенка (Роскосмос), першого бортінженера Кімія Юи (Японське агентство аерокосмічних досліджень) і другого бортінженера Челла Ліндгрена (НАСА).

Раніше екіпаж 45-ої експедиції планували відправити на МКС 26 травня 2015. Проте, старт був перенесений через аварію вантажного "Прогреса М-27М", запущеного 28 квітня ракетою "Союз-2.1а".

В даний час на станції вже знаходяться учасники 44-ої експедиції у складі Геннадія Падалки, Михайла Корнієнка і Скотта Келлі. Учасники 43-ої експедиції повернулися на Землю раніше, 11 червня.

Російські кораблі серії "Союз" в даний час єдиними апаратами, що доставляють людей на МКС. НАСА у співпраці з партнерами (зокрема, SpaceX і Boeing) розробляє власні пілотовані кораблі.

ВПС США запускають "просунутий" військовий супутник зв'язку

Американські Військово-повітряні сили запустили в космос "просунутий" військовий супутник зв'язку, доповнивши з його допомогою зростаюче угруповання військових супутників, що здійснюють підтримку армії США з орбіти.

ШСЗ Wideband Global SATCOM 7 (WGS-7) вартістю 445 млн USD стартував з бази ВПС США, розташованої на мисі Канаверал, штат Флорида, США, 25 липня, на борту ракети-носія Delta IV, наданою компанією United Launch Alliance. Цей супутник став сьомим за рахунком супутником серії WGS, запущеним ВПС США, починаючи з 2007 року. Угруповання цих космічних апаратів суттєво розширює можливості зв'язку ЗС США.

Цей запуск ознаменував перше використання нового головного двигуна марки RS-68A в конструкції ракети Delta IV, згідно з інформацією, наданою інтернет-сайтом Spaceflight Now. Це удосконалення рушійної системи є кроком вперед на шляху до стандартизації двигунів для всіх конфігурацій ракет Delta IV.

Надалі ВПС США мають намір посилити орбітальне угруповання супутників WGS ще трьома космічними апаратами цього типу.

КОНКУРС

Японські вчені шукають нове ім'я для астероїда

Поки що небесне тіло відоме під прозаїчною назвою "1999 JU3". Планується, що зонд досягне астероїда у 2018 році, збере зразки і привезе їх назад на Землю в 2020-му.

За словами дослідників JAXA, астероїд, швидше за все, містить органічні або гідратовані матеріали, які можуть пролити світло на загадки походження й еволюції Сонячної системи, а також виникнення життя.

Назви астероїдів цього типу часто вибираються з міфів. "Ім'я не обов'язково має бути японським. Воно може бути і з іноземних міфів чи легенд", – сказав керівник місії Макото Йошикаву. Ім'я повинно бути не довше 16 букв і не комерційним. Користувачі можуть пропонувати свої варіанти через веб-сайт JAXA.

САНКЦІЇ В ДІЇ

Пуски "Сатани" за програмою "Дніпро"

Росія планує відновити пуски міжконтинентальних балістичних ракет (МБР) РС-20 (у західній класифікації – "Сатана") за програмою "Дніпро", яка дозволяє утилізувати МБР з попутним виведенням у космос корисного навантаження, повідомили у російському військовому відомстві.

"Для відновлення пусків знадобиться подолання певних процедурних питань, пов'язаних зі скасуванням попереднього рішення про зупинку програми", – зазначив співрозмовник. Як він наголосив, "замість українських підприємств технічний супровід програми "Дніпро" бере на себе Державний ракетний центр імені Макєєва (Міас, Челябінська область)".

"Перспективи у програми "Дніпро" є, оскільки необхідно утилізувати приблизно 10 МБР РС-20Б і до 60 МБР РС-20В", – вважає він.

Міжнародна компанія "Космотрас" здійснює модернізацію розроблених КБ "Південне" (Дніпропетровськ, Україна) МБР РС-20 в конверсійну ракету-носій "Дніпро". Її запуски виконуються з шахтних пускових установок космодрому Байконур і позиційного району Ясненського з'єднання (Оренбурзька область) РВСН, де на бойовому чергуванні знаходяться однотипні МБР. З 1999 року виконано 22 успішних пуски ракет-носіїв "Дніпро".

У 2013 і 2014 роках компанія "Космотрас" виконала по два пуски "Дніпра", в 2015 році був виведений в космос південнокорейський супутник дистанційного зондування Землі.

В той же час, на сайті МКК "Космотрас" розміщено "Пусковий маніфест РН "Дніпро" на 2016-2017 рр.", в якому говориться:

"Інформуємо наших поточних і потенційних замовників, що публікації в російській пресі про припинення програми "Дніпро" не відображають реального стану справ. Всі роботи МКК "Космотрас" з виконання контрактних зобов'язань проводяться відповідно до затверджених графіків. МКК "Космотрас" розуміє, що такі публікації викликали велику стурбованість і плутанину, проте, на жаль, ми не могли вплинути на цю ситуацію і приносимо свої вибачення за доставлені незручності.

Пусковий маніфест РН "Дніпро" на 2016-2017гг:

1-а половина 2016 р. – цільовий запуск групи КА;

2-а половина 2016 р. – кластерний запуск групи КА;

1-а половина 2017 р. – кластерний запуск групи КА;

5 серпня 2017 р. – цільовий запуск 2-х КА GRACE Follow-On;

2-а половина 2017р. – 1-а половина 2018 р – цільовий запуск групи КА.

Сторінку підготував Віктор Гедз.

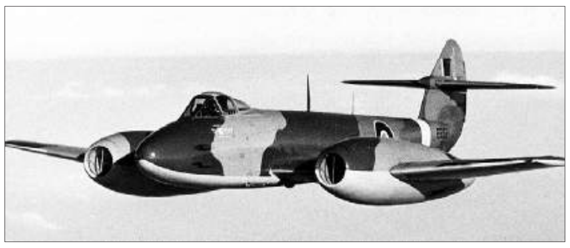
ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

3 – 9 серпня

3 серпня 1954 р. *літак Nord 1402 Gerfaut (Франція) став першим європейським літаком, що перевищив швидкість звуку в горизонтальному польоті.*

4 серпня 1954 р. *народився генерал-лейтенант В.С.Нікіфоров (Заступник командувача Повітряних Сил з авіації – начальник авіації КПС ЗС України з 2007 р. по 2015 р.).*

4 серпня 1944 р. *перша перемога англійського реактивного винищувача Глостер “Метеор” – над морем крилом збитий з курсу літак-снаряд Фау-1.*

4 серпня 1951 р. *засновано Чернігівське ВВАУЛ.*

5 серпня 1936 р. *літак ЦКБ-30 запущений в серійне виробництво під найменуванням ДБ-3.*

5 серпня 1951 р. *відбувся перший політ винищувача-перехоплювача Супермарин “Свіфт” WJ960.*

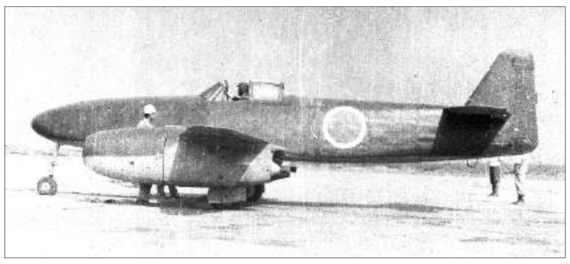
6 серпня 1945 р. *відбулося перше атомне бомбардування – екіпаж П.Тіббетса на В-29 “Енола Гей” скинув атомну бомбу “Малюк” на Хіросіму.*

6 серпня 1964 р. *прийнято на озброєння ЗКР “218” з ядерною БЧ для системи ППО С-25М.*

6 серпня 1969 р. *В.П.Колошенко на вертольоті В-12 встановив світовий рекорд піднявши 40,2 тонни навантаження на 2250 метрів .*

6 серпня 1986 р. *відбувся перший політ пасажирського літака ATP фірми British Aerospace.*

7 серпня 1945 р. *відбувся перший політ літака Накадзима J8N1 “Кікко” (японською “священна квітка”) – єдиного винищувача з турбореактивним двигуном, виготовленим в Японії під час другої світової війни.*

7 серпня 1951 р. *відбувся перший політ літака МакДоннел F3 “Демон”.*

7 серпня 1961 р. *на літаку-амфібії М-10 встановлено світовий рекорд швидкості (912 км/год) в цьому класі ЛА, екіпаж Н.І.Андрієвського. Рекорд досі не перевершено.*

8 серпня 1929 р. *початок першого кругосвітнього перельоту дирижабля “Граф Цепелін”.*

8 серпня 1934 р. *відбувся перший політ гігантського літаючого човна АНТ-22 (МК-1), екіпаж Т.В.Рябенка.*

8 серпня 1949 р. *відбувся перший політ Іл-28 з двома двигунами ВК-1, В.К.Коккінакі.*

9 серпня 1884 р. *дирижабль “Франція” з електродвигуном 6,5 кВт (9 л.с.) вперше описав у повітрі коло, аеронавти Ш.Ренар і А.Кребс.*

9 серпня 1930 р. *відбувся перший політ літака К-6.*

9 серпня 1945 р. *здійснено друге атомне бомбардування, екіпаж майора Суїні на В-29 “Грейт Артист” скинув атомну бомбу “Товстун” на Нагасакі.*

9 серпня 1947 р. *відбувся перший політ винищувача FMA IAe.27 Pulqui (Аргентина) конструкції Е.Девотіна.*

9 серпня 1976 р. *пройшов запуск АМС “Луна-24” з наступним забором місячного грунту і поверненням на Землю.*

УКРАЇНЦІ – НАЦІОНАЛЬНІ ГЕРОЇ ІНШИХ КРАЇН

Американський герой-морпіх із Закарпаття

70 років тому, у лютому 1945 року, на японському острові Іводзіма був встановлений американський прапор. Фото з цим прапором та американськими морськими піхотинцями, які встановили його на знак перемоги над японцями, облетіло весь світ та здобуло престижну Пулітцерівську премію. А на фото – сержант морської піхоти США Майкл Стренк, він же – уродженець Закарпаття Михайло Штранк! Українець, який став національним героєм США!

На відміну від молодших братів, Пітера і Джона, а також сестри Мері, Михайло Штранк народився не в Америці, куди емігрували в 1921 році його батьки, Василь і Марта Штранк, а на історичній батьківщині сім’ї – у селі Ярабина Прешівського краю Словаччини.

Наприкінці XIX – початку XX століття еміграція із західноукраїнських земель за океан мала масовий характер. Не стали виключенням і Штранки, які переїхали в 1921 році до далекої Пенсильванії.

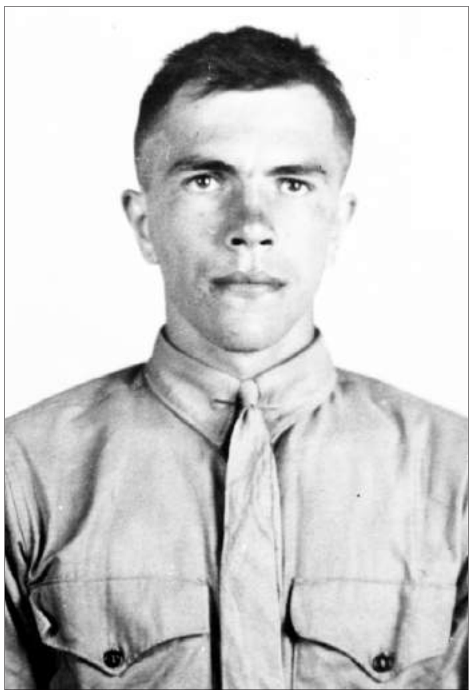
У 1937 році Майкл Стренк, як його стали називати в Америці, закінчив школу в Франклін Боро та вступив до Цивільного корпусу охорони навколишнього середовища. В 1939 році молодий чоловік був призваний на військову службу.

З 6 жовтня 1939 й до останнього подиху Майкл Стренк – морський піхотинець. Після курсу молодого бійця на базі морської піхоти Перріс-Айленд рядовий Стренк служив у різних підрозділах морської піхоти у Піттсбурзі, на базах Гуантанамо й Нью-Рівер. З 23 квітня 1941 року – капрал, з 26 січня 1942 року – сержант.

На початку квітня 1942 року сержант Стренк у складі 3-го батальйону 7-го полку 1-ї дивізії морської піхоти був направлений на Тихоокеанський фронт. У складі морських рейнджерів брав участь у бойових діях на Соломонових островах та острові Бугенвіль. Після короткочасної відпустки у січні 1944 року був переведений до 2-го батальйону 28-го полку 5-ї дивізії морської піхоти. Пройшовши підготовку на військовій базі Кемп-Пендлтон та на Гавайях, вирушив на свою останню битву – битву за Іводзіму.

У цій битві 5-а дивізія морпіхів була головною ударною силою союзників. 19 лютого 1945 року підрозділ сержанта Майкла Стренка був десантований з моря на південну частину острова та підняв над ним американський прапор, а 1 березня сержант загинув у бою.

Як змальовують ті вже далекі події американські хронографи, після декількох днів жорстоких боїв американським військам вдалося взяти під контроль найвищу точку острова Іводзіма, гору Сурібаті. 23 лютого 1945 року шестеро військовослужбовців встановили на ній флагшток із американським прапором, що сфотографував військовий фотограф Луїс Лоуері. Та момент підняття прапору співпав із висадкою на острів адмірала

Джеймса Форрестола, який побажав взяти цей прапор собі, як сувенір. Тож командир батальйону підполковник Чандлер Джонсон розпорядився замінити стяг. Якраз у цей момент морпіхи з підрозділу сержанта Стренка прокладали кабель поблизу гори Сурібаті, їм і довелося встановлювати новий прапор – більшого розміру, ніж попередній. Підняття другого прапору, увічнене фотографом Джо Розенталем, здійснювали сержант Майкл Стренк, капрали Айра Хейз, Рене Ганьон та Харлон Блок, а також рядовий Франклін Соуслі й санітар Джон Бредлі.

Михайло Штранк став першим із трьох загиблих військовослужбовців, яких на цій світлині встиг увічнити фотограф. Точні обставини його загибелі невідомі, достеменно відомо лише те, що загинув українець під час артобстрілу. Після нього командування взводом прийняв капрал Харлон Блок, який загинув буквально за декілька годин. Морпіхи були поховані на кладовищі 5-ї дивізії на острові Іводзіма, а 13 січня 1949 року останки українського героя були урочисто перепоховані на Арлінгтонському військовому кладовищі.

Цікаво, що формально на момент загибелі сержант Майкл Стренк не був громадянином США. За американськими законами він мав отримати громадянство автоматично після натуралізації його батька в 1935 році, але самого свідоцтва про громадянство хлопець не отримував. І минуло понад півстоліття, поки на цей факт випадково не звернув уваги у 2008 році сержант морської піхоти США Метт Блейс, який на той час проходив службу в американському посольстві у Словаччині. Виявляється, що нагороджений Бронзовою Зіркою за доблесть, Пурпурним Серцем (посмертно), Стрічкою учасника бойових дій, Медаллю захисника Америки, Медаллю американських кампаній, п’ятьма медалями Тиоокеансько-азійської кампанії з чотирма бронзовими зірками та медалю Перемоги у Другій Світовій війні національний герой США був громадянином вже давно не існуючої Австро-Угорської Імперії! Після звернення сержанта Блейса до Служби громадянства та імміграції США 28 липня 2008 року сертифікат про громадянство Майкла Стренка був урочисто вручений біля меморіалу Морської піхоти його сестрі Мері. Варто зазначити, що світлина Джо Розенталя стала прототипом для скульптурної композиції цього меморіалу, відкритого у 179-у річницю створення морської піхоти США та, що стало символічним збігом обставин, у 35 день народження Майкла Стренка, 10 листопада 1954 року на Арлінгтонському кладовищі.

У 2006 році Клінт Іствуд зняв стрічку “Прапори наших батьків”, де Майкла Стренка зіграв канадський актор Баррі Пеппер.

У передмісті Джонстауна, пенсильванському містечку Франклін Боро, де виріс Михайло Штранк, на його честь встановлено пам’ятний знак, а міст через річку Літтл Конемо, у тому ж штаті, названий його ім’ям.

У травні 2007 року посол США у Словаччині Рудольф Валлі відвідав рідне село Штранків Ярабину, де взяв участь у пам’ятних заходах із нагоди вшанування подвигу Майкла Стренка.

Наостанок варто додати, що громада Закарпатської області України, спільно з місцевою владою, також планує найближчим часом вшанувати пам’ять славетного земляка та встановити йому пам’ятник на Закарпатті.

Підготував Олексій Тригуб. “Крила України”.

БОКС

Дмитро Митрофанов виграв олімпійську ліцензію

Боксер вагової категорії до 75 кг Дмитро Митрофанов завоював першу для збірної України олімпійську ліцензію на Ігри в Ріо-де-Жанейро.

Митрофанов здобув цю ліцензію у рамках нового проекту AIBA – професійної ліги APB.

У поєдинку за олімпійську ліцензію, який відбувся у Москві, Дмитро Митрофанов переміг технічним нокаутом у сьомому раунді французького боксера Мішеля Тавареса.

boxingnews.com.ua.

WTA БАКУ

Савчук, Корашвілі і Бондаренко – у другому раунді

Українські тенісистки Ольга Савчук, Олександра Корашвілі і Катерина Бондаренко досить вдало розпочали виступи в основній сітці турніру WTA у столиці Азербайджану.

Водночас, Ольга Янчук, яка до цього подолала кваліфікацію, свій поєдинок програла.

У парному розряді Ольга Савчук та Альона Фоміна вийшли у чвертьфінал.

У стартовому матчі українка Катерина Бондаренко розгромила росіянку Валентину Івахненко – 6:1, 6:2. А от Юлія Бейгельзімер у матчі з китаянкою Чжаоксюан Янг знялася з турніру. Перший сет українка програла 3:6.

Слід зазначити, що жіночий турнір WTA, який проходить у столиці Азербайджана – Баку, має призовий фонд – $ 226 750.

Результати першого раунду:

Ольга Савчук (Україна, Q) – Курумі Нара (Японія, 4) – 6:3, 6:2;

Олександра Корашвілі (Україна, WC) – Зулейха Сафарова (Азербайджан, WC) – 6:0, 6:0;

Патріция Марія Тіг (Румунія, Q) – Ольга Янчук (Україна, Q) – 6:4, 6:2;

Катерина Бондаренко (Україна) – Валентина Івахненко (Росія) 6:1, 6:2;

Чжаоксюан Янг (Китай) – Юлія Бейгельзімер (Україна) 6:3, відмова.

ТРАНСФЕРИ

Суркіс не продав Ярмоленка за фантастичну суму

Ігор Суркіс відхилив нову пропозицію Сток Сіті щодо Андрія Ярмоленка. Президент Динамо твердо дав зрозуміти, що готовий відпустити свого провідного гравця, якого вважає одним із найкращих футболістів України, тільки в європейський топ-клуб. Про це пише Спорт-Экспресс в Украине. За інформацією британських джерел, нова пропозиція Сток Сіті склала 20 мільйонів євро, а головний тренер англійського клубу Марк Хьюз, що ставить українського гравця на перше місце у списку трансферних пріоритетів, назвав Андрія виконавцем світового класу. Тим часом, не чекаючи поки Ярмоленко піде, Динамо має намір придбати гравця на його позицію. Як повідомляється, 21-річний атакуючий хавбек швейцарського Базеля Дерліс Гонсалес, який виступав на недавньому Кубку Америки за Парагвай і, навіть, потрапив до символічної збірної турніру.

Джерело: fakty.ictv.ua

ЛІГА ЧЕМПІОНІВ

"Шахтар" і "Фенербахче" "розписали" мирову

У Стамбулі завершився перший матч 3-го кваліфікаційного раунду турніру Ліги чемпіонів, в якому "Фенербахче" приймав на своєму полі донецький "Шахтар" і зіграв у нічию – 0:0.

Гра на початку проходила з великою перевагою гірників, але в перші 30 хвилин вони не змогли реалізувати жодного зі своїх численних вигідних моментів. А потім "Фенербахче" поступово вирівняв гру.

У другому таймі вже більше моментів мали господарі поля, у складі яких виділявся дует перейшовших у літнє міжсезоння з "Манчестер Юнайтед" Нанні і ван Персі. Проте, "Фенербахче" також не вдалося реалізувати свої моменти.

Матч-відповідь, в якому і вирішиться доля путівки до плей-офф – заключний раунд кваліфікації ЛЧ, відбудеться 5 серпня у Львові.

ЛЕГКА АТЛЕТИКА

У бігу на 400 метрів – новий рекорд України. Попередній протримався майже 20 років

Віталій Бутрим став автором нового національного рекорду України з бігу на 400 метрів.

25 липня на Меморіалі Гусмана Косанова (Алмати, Казахстан) Бутрим подолав дистанцію за 45.01 с.

Попередній рекорд України з бігу на 400 метрів серед чоловіків належав Валентину Кульбацькому

і протримався майже 20 років (45.11 с – 1 вересня 1995 р., Фукуока), повідомляє прес-служба ФЛАУ.

Бутрим тренується у Сумах, у Миколи й Світлани Гудимів. Він також є рекордсменом України з естафетного бігу 4х400 метрів у приміщенні і срібним призером молодіжного чемпіонату Європи-2013 з бігу на 400 метрів.

ЧЕМПІОНАТ СВІТУ

Кваша приніс Україні першу медаль у стрибках

Український стрибун у воду Ілля Кваша, із результатом 449,05 бала, завоював срібну медаль чемпіонату світу, який проходить у столиці Татарстану – Казані.

Українець став віцечемпіоном світу на метровому трампліні. Золоту медаль чемпіонату світу у цій категорії виборов китайський спортсмен Се Ці (485,50). Американець Майкл Хіксон із результатом 428,30 бали здобув бронзову нагороду. Ще один українець – Олег Колодій був п'ятим. Його результат – 423.50 бали.

КУБОК СВІТУ

Фальстарт позбавив "золота" українського скелелаза

Український спортсмен Даниїл Болдирєв завоював "срібло" на етапі Кубку світу зі скелелазіння.

У французькому місті Шамоні завершилися змагання на швидкість і складність в рамках етапу Кубка Світу і Чемпіонату Європи. Про це повідомляє пресслужба Спортивного комітету України.

Даниїл Болдирєв знову став другим у швидкості. У фіналі Даниїл біг з чеським спортсменом Лібором Хрозою. Спочатку забіг був зупинений – суддя зафіксував у Даниїла фальстарт. Спортсмени зробили перестартовку і фінішували з однаковим результатом – 5,70 секунд.

Судді ухвалили рішення бігти ще раз. І знову був зафіксований фальстарт у Даниїла і перше місце судді віддали чеському спортсмену.

ВИБІР

Сортсмена-зрадника позбавили стипендії

Президент України Петро Порошенко позбавив президентської стипендії для видатних спортсменів із паралімпійських і дефлімпійських видів спорту чемпіона XXII літніх Дефлімпійських ігор 2013 з легкої атлетики Олександра Кузьменка.

Про це йдеться в Указі №457 від 28 липня, який опублікований на сайті Глави держави.

За даними Українських новин, Кузьменко позбавлений стипендії через перехід в збірну іншої країни.

За словами співробітника прес-служби Міністерства молоді та спорту Наталії Вернигори, Кузьменко проживав у Донецьку і перейшов до паралімпійської збірної Росії.

ЗАСНОВНИК:
МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
Віддруковано у ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед".
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А,
тел. (0432) 55-63-97

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця, вул. Червоноармійська, 105
тел: 067-587-02-96,
факс: 0432-59-60-48
Електронна адреса: krula_ukr@i.ua

Головний редактор
М. ПОПЛАВСЬКИЙ
Заст. головного редактора: С. Клименко.
Відповідальний секретар: О.Олехнович.
Дизайн та верстка: Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Уретій.
Тир. 6632 Зам. № 152229.
Перший редактор Сергій Свенцицький

ПІД ГРИФОМ "ЦІЛКОМ ТАЄМНО"

Невідомі документи спеціальних служб стали доступними в інтернеті

Відтепер усі, хто цікавиться українською історією 1930-40-х років, отримали доступ до засекречених раніше документів. Так, зокрема, про акцію "Вісла", польське підпілля, великий терор, Голодомор та інше можна прочитати в електронних версіях всіх книг видавничої серії "Польща та Україна в 30-40-х роках XX століття. Невідомі документи спеціальних служб". Цей проект, започаткований українською Службою безпеки та польськими Міністерством внутрішніх справ і адміністрації та Інститутом національної пам'яті, є наймасштабнішим за кількістю опублікованих збірників архівних документів та найтриваліший проект на всьому пострадянському просторі.

Загалом, як розповідає Центр досліджень визвольного руху, у книгах використано 1070 документів з української сторони та 223 з польської. Усі книги є двомовними, при цьому в українській частині документи, які свого часу були підготовлені російською мовою, не перекладені зі збереженням орфографії, стилістики і лексики оригіналів.

Оприлюднено також англомовну версію тому про Голодомор – "Poland and Ukraine in the 1930's – 1940's. Unknown Documents from the Archives of the Secret Services. Holodomor" та окремий том "Poland and Ukraine in the 30's-40's of the XXth Century. Documents from Archives of Secret Services", до якого увійшли найцікавіші документи усіх попередніх томів.

Зараз збірник містить 8 томів. Це "Польське підпілля. 1939-1941. Львів, Коломия, Стрий, Злочів" (172 документи), "Переселення поляків та українців. 1944-1946" (191 док.), "Польське підпілля. 1939-1941. Від Волині до Покуття" (у 2-х частинах) (всього 88 док.), "Поляки і українці між двома тоталітарними системами. 1942-1945" (у 2-х частинах) (всього 194 док.), "Акція "Вісла". 1947" (92 док.), "Операція "Сейм". 1944-1946" (122 док.), "Голодомор в Україні. 1932-1933" (231 док.) та "Великий терор: польська операція. 1937-1938" (у 2-х частинах) (всього – 203 док.).

Кожен з томів відкривається вступною статтею, яка характеризує стан розробки проблеми, наявні точки зору, аспекти, що потребують подальших досліджень, принципи добору документів і матеріалів для даного тому. За вступною статтею подається документальний масив. Зазвичай це не друковані раніше документи з польських і українських архівів. Усі томи мають відповідний довідковий апарат, коментарі, іменний і географічний покажчики.

"Співпраця між Архівом СБУ та польським Інститутом національної пам'яті і МВС Польщі є найбільшою міжнародною співпрацею на теренах всього колишнього СРСР, – переконаний директор Архіву СБУ Ігор Кулик. – Польська сторона найбільш зацікавлена в отриманні документів, які встановлюють долі поляків – жертв радянського тоталітарного режиму, особливо – військовополонених періоду початку Другої світової війни. Україна виявляє особливий інтерес до документів, які проливають світло на процес розбудови і діяльності українського визвольного руху та його керівників".

Зараз спільна польсько-українська робоча група готує наступні три томи з серії, зокрема вихід 9-го тому планується до кінця цього року – "Ліквідація підпілля ОУН і УПА на території Закерзоння". Десятий том буде про очищення радянськими спецслужбами польських силовиків 1939-1941 років, а 11-ий – про депортацію поляків із Західної України у 1939-1941 роках.

Книги можна переглянути та завантажити на сайті СБУ за посиланням http://www.ssu.gov.ua/sbu/control/uk/publish.

ВИЗНАННЯ

Українка номінована на американську телевізійну премію "Еммі"

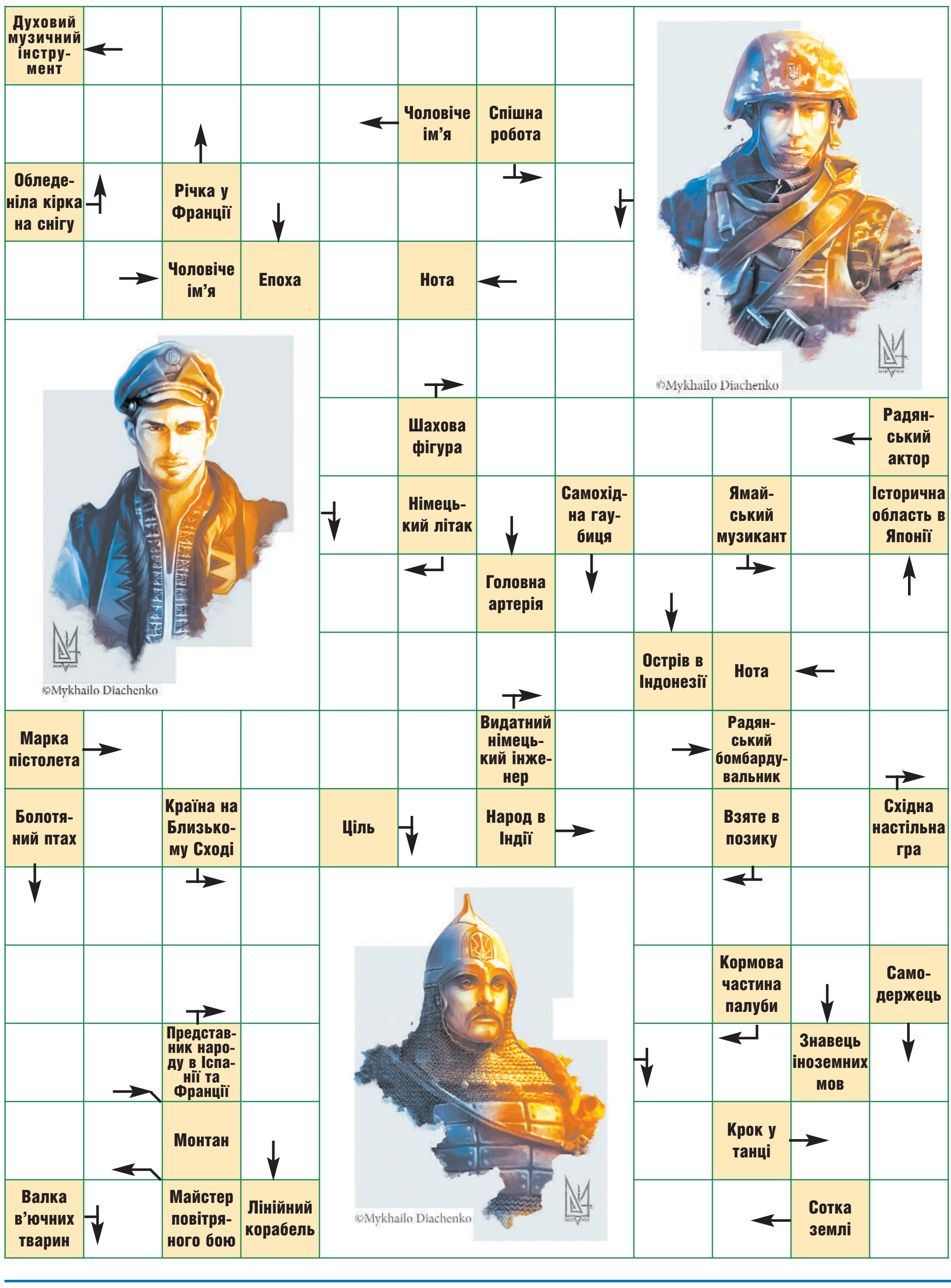

Український продюсер Вікторія Бутенко потрапила в шорт-лист найпрестижнішої телевізійної премії США "Еммі", повідомляє офіційний сайт премії. Вона номінована телеканалом CNN за роботу над проектом "Україна: стрільба на Майдані Незалежності".

Вікторія Бутенко – продюсер міжнародних ЗМІ. Працювала з CNN і Los Angeles Times, NBC, BBC, CNBC, Al Jazeera International, The Wall Street Journal, Readers 'Digest, The Telegraph, The Guardian, The Observer, Central European News та інші. Зокрема, вона відома як продюсер журналіста і фотокореспондента американського видання Los Angeles Times Сергія Лойко, єдиного іноземного кореспондента, який провів чотири дні в Донецькому аеропорту і зробив фотогалерею кіборгів.

Всього на тридцять шосту щорічну нагороду в сфері новин та документалістики номіновано кілька матеріалів про Україну каналів NBC, PBS і Vice News. Церемонія нагородження відбудеться 28 вересня у Нью-Йорку. "Еммі" вважається телевізійним еквівалентом "Оскара" (для кіно), премії "Греммі" (для музики). Виготовляють нагороди в Нью-Йорку, в тій же компанії, де роблять "Оскар".

АВТОДРОМ

Sportage розсекретили до прем'єри

Місяць тому у мережі з'явилися перші піратські світлини Kia Sportage у "камуфляжі", за якими навіть можливості не було з'ясувати, що це за авто: рестайлінг поточного покоління, чи все ж таки нова генерація Sportage. Сьогодні ж, коли з'явилися фотографії "без масок" стало зрозуміло, що невдовзі у KIA відбудеться офіційна прем'єра нового покоління Sportage.

Принаймні, про це свідчить абсолютно нова передня та добряче перероблена задня частина автомобіля, видозмінені лінії штампів дверей та зовсім інші бампери. Попри це, суто візуально, за розмірами, а також за основними лініями кузова, автомобіль мало чим відрізняється від попередника. Хіба що ймовірним збільшенням внутрішнього простору салону за рахунок більш округлих форм п'ятої дверцяти.

До моторної гамми новинки увійдуть як бензинові, так і дизельні силові агрегати. І, на відміну від попередника, під капотом Sportage можна буде зустріти навіть 1,2-літровий двигун. Звичайно, він буде посиленим і здатним виробляти потужність близько 130 к.с. Однак, це буде більше виключенням, адже базовими агрегатами залишаться бензиновий 1,6 та 2,0-літровий "дизель". Діапазон потужностей моторів складе від 132-х до 245 к.с. Щоправда, на потужність у 245 к.с. можуть розраховувати власники окремої спортивної версії, під капотом якої розміститься 2,0-літровий T-GDI.

Прем'єра новинки відбудеться на автосалоні у Франкфурті, який пройде у вересні 2015 року. Тоді ж ми дізнаємося більше про інтер'єр автомобіля та його електронне начиння. Вже на початку 2016-го у KIA планують початок продажу четвертої генерації Sportage.

Сергій Клименко. "Крила України".